

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

**“М’НЕ, М’НЕ,
Т’КЕЛ УПАРСИН!”**

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
I. Видението с Божията Ръка.....	7
II. Тайната на пророческото благовестие.....	14
III. Пирът на тщеславните църкви	18
IV. Покварата на златните и сребърните съдове	23
V. Залите на боговете	29
1. Залата на златния бог	32
2. Залата на сребърния бог	34
3. Залата на медния бог	38
4. Залата на железния бог.....	41
5. Залата на дървения бог.....	46
6. Залата на каменния бог.....	50
VI. Божията мярка за време против Вавилонските царе	54
VII. Ръката, която пишеше надписа	59
VIII. Трагедията на Валтасар	63
IX. М'не, М'не, Т'кел, Упарсин	68

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи приятелю! Аз вярвам, че ти си от онези, избрани от Бога щастливци, които имат невероятната и прекрасна възможност да се докоснат до Божиите планове за последното време. Съдържанието на тази книга напълно ще те убеди в това. С нея аз се надявам да преживееш не просто Божия допир, но онова последно екипиране и подновяване на духовната сила, с което ще издържиш на всички напъни на дяволската измама и нечестие. Един от Божиите пророци писа преди хилядолетия именно за днешното време:

“Даже младите ще отслабнат и ще се уморят. И отбраните момци съвсем ще паднат; но ония, които чакат Господа, ще подновят силата си, ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат...”¹

Виждаш ли, скъпи ми братко, дошло е време, когато младите отслабват и бързо се уморяват. Дошло е време, когато отбраните момци съвсем отпадат. И в това най-тежко и усилено време е останало последното спасително въже - да продължим да чакаме Господа, за да бъдем подновени в силата си. Да продължим да се вираме с погледи към Сион, за да получим онова помазание, онзи вътрешен огън и трепет, с които няма да се огънем и паднем. За съжаление мнозина вече са толкова убедени в спасението си и незаменимостта си, щото за тях не е останало нищо друго, освен да чакат подпечатването на входните визи за Небето. Но това Небе е твърде високо за плътския ум. Това Небе е твърде недостижимо за земните човеци. В това Небе се влиза не просто с вяра, но със смърт. Смърт на всяко земно и плътско желание. Смърт на всеки егоизъм. Смърт на всички лични човешки амбиции. Когато тази смърт не е настъпила, то тогава повечето живи за света си създават един мисловен модел на Рай, едно снижено откъм Небесни критерии царство, един измислен мисловен идол, когото наричат Исус. Тогава дяволът прави този идол да проговори вътре в душите им и сърцата им. Чрез този идол дяволът ги прегръща и гали. Чрез този идол той ги докосва и им шепти. И мнозина с такава сила започват да вярват в мисловния

¹ (Исайя 40:30-31)

си идол, щото никак не е чудно, че не можеш да намериш църква, в която християни да плачат и да викат към Бога на Спасението си. Напротив - навсякъде царува такава "готовност" за Небето, щото в един момент се питаш:

"Защо не идва краят, след като всички са толкова уверени в праведността си и богоугодния си живот?"

Аз също много пъти съм си задавал такива въпроси, докато Исус не започна да отваря очите ми и да ми показва Вавилон. И ако допреди Неговото идване в живота ми съм си мислил, че трябва да търся Вавилон в някаква въображаема реалност, различна от реалността в църквите, то всичко, в което Бог ме посвети, напълно ми показа, че днешният Вавилон царува в мнозинството от църквите и то в най-уродливия и най-извращения си вид.

Защо ти говоря за всичко това? И защо точно така започвам тази книга?

Именно защото вече е дошъл краят!

Разбираш ли това? Дошъл е краят...

И ако довчера ти си се възхищавал на драсканиците на холивудски проповедници, пишещи в стил "Аз видях Рая", то пригответи се да прочетеш слово в друг стил. В стил "Аз видях Края...". Защото е по-добре да видиш края на една религиозна, авторитарна и вулгарна система Вавилон, за да не остане в сърцето ти дори и лъх от нейната засеняваща сила, отколкото да вярваш на теологическите локуми, които се разтягат с невероятен професионализъм. Защото е по-добре да умрат всяко самочувствие и религиозна гордост в сърцето ти, отколкото да останеш вързан от измамното им покривало. Точно затова Бог ми даде тази книга. Точно затова Исус ме посвети в най-дълбоките пластове на Словото Си. Защото Божиите люде умират от нямаване знание. И неприятелят се възвишава като Бог, защото няма кой да съкруши сърцето му.

Бъди убеден, че днес е времето, днес е денят и сега е часът и минутата, когато Исус чака да станеш и със собствената си позиция да покажеш презрението си към Вавилон и слугите му.

Бъди убеден, че днес е мигът, когато Господ идва в живота ти, за да ти каже, че е много по-голям от стените на залата, която си посещавал и не е

възможно пастири да Го затворят с мръсните окови на доктринерството и тесногърдата теология. Исус те чака вън. Исус те чака там, където вдигна духа ми, за да ми яви Силата на Своята свобода, на Своето дълготърпение и на Своя гняв. И ако досега, след десетки издадени пророчески книги на служение "Мория", Вавилон успяваше да потуши пламъка в сърцата на страхливите и колебливите и да ги накара да се върнат назад, то с тази последна книга Бог просто ще отсече завинаги беззаконието от Храма Си. Така Църквата Христова отново ще заприлича на онова **"малко стадо"**, на което Отец благоволи да даде Царството, а ти - скъпи читателю - призван да участваш в най-великата привилегия, изречена от пророка. Привилегия, която гласи:

"Опълчете се против Вавилон отвред, всички, които запъвате лък; стреляйте против него, не жалете стрели, защото той съгреши на Господа. Възкликнете поради него отвред, защото той се покори; укрепленията му паднаха, стените му се събориха; защото това е въздаянието Господно; отплатете му; както той е направил, така му направете. Отсечете от Вавилон сеяча и онзи, който държи сърп в жетвено време..."²

Днес, братко мой, служителите на Вавилон държат не просто сърпове. Те имат цели вносни сеялки и комбайни, произведени по последната теологическа технология на американските библейски институти. И тези служители бързат да засяват и жънат, защото дяволът е напълнил сърцата им със сребърници и чака резултат от щедрото си заплащане. По тази причина и Божието Сърце е пренаскърбено от престъпленията на хората Му. Но въпреки скръбта Си Бог ще измъкне Своите Си и ще им прости. Въпреки скръбта Си Бог ще издигне последната Си Църква на земята и ще я вдигне да живее в Небето. Затова моята надежда за теб е да се завърнеш завинаги сред тихите, кротките и невидими Божии чеда, на които в пълна степен Отец ще даде обещанията на Завета.

Тази книга ще ти помогне да видиш оня тъмен триумвират на земята, наречен **"змея, звяра и лъжепророка"**. Тази книга ще ти покаже как Бог Отец, Вечният и Превъзвишеният ще раздели Светлината от тъмнината

² (Еремия 50:14-16)

чрез Силата на Пророческия Дух, а след това ще нарече Светлината "Ден", което ще бъде и настъпването на великия Ден Господен, известен като Второ Пришествие. Тогава всеки мрак и всички вестители на Нощта ще побягнат да се скрият в дупките на канарите ѝ и ще посипят главите си с пепел. Силно се надявам след прочита на книгата някои от тях да сторят това днес и така да доведат сърцата си до смирение и спасително покаяние.

Колкото до останалите - прочети, моля те, следващите страници и виж какъв е Гласът на Духа. Защото Този Глас днес заявява против Вавилон:

"М'не, М'не, Т'кел, Упарсин..."

I. ВИДЕНИЕТО С БОЖИЯТА РЪКА

Нека сега ти кажа какво преживях и кой бе първият знак от Исус, че ще бъда посветен в написването на това пророческо слово. Аз имах видение от Господ, което силно се различаваше от всичко, което Исус ми беше давал някога в духовните области. Аз седях на земята в някаква яма и бях затънал в тиня и кал до гърдите. Чувствах се зле. Чувствах се толкова поруган и омърсен, щото ми се видя чудно Господ да намира за правилно да говори с човек, затънал до такава степен в тиня и кал. Но ето, че в това видение Господ ми даваше да видя нещо чудно и необяснимо в първия момент. Небосводът над главата ми бе покрит с градоносни облаци и беше привечер. Духаше силен и противен вятър, а аз все така стоях потънал в тинята и калта и затиснат така, че дори да не мога да се измъкна. Тогава на небосвода стана чудо. Един от облаците започна да се осветлява, така щото стана много светъл, а само след миг той беше пробит и от мястото на пробитото се показа огромна светла ръка. Тази ръка блестеше като слънцето, така щото на земята отново стана ден. Тя се приближи до земята, а след това пръстите ѝ се събраха така, като че загребваха нещо. След това ръката започна да се вдига отново към Небето. Представи си братко, как протягаш ръка, свита в шепа, за да загребеш вода от реката. Точно така беше и в това видение. Небесната ръка се сви и загреба нещо, а след това се вдигна нагоре. Миг преди отново да се скрие в облака, пръстите на ръката се отвориха и стана така, че онова, което ръката бе загребала, бе разпиляно над цялата земя. Една от капките на онова, което бе разпиляно, падна и върху моята глава. Тогава с ръката си докоснах капката и разбрах, че това бе Масло, Свято Масло, което заблестя на дланта ми много силно. Все още не разбирах смисъла на онова, което виждах, но видението продължаваше. Слънчевата ръка се скри над облака и отново стана тъмно. А след малко ръката отново проби облака и се спусна над земята, като отново загреба нещо и го вдигна нагоре и отново го разпиля над цялата земя. Така отново до мен достигна от разпиляното. То просто падна в скута ми, без нито за миг да се омърси от тинята и калта. И аз видях, че това бе парче хляб. Взех парчето и го вкусих. А в следващия миг в сърцето ми дойде

огромна любов към Сион. Дойде такава радост, такава облекчение, такава наслада, такъв копнеж, щото дори забравих собственото си състояние. След това второ знамение Небесната ръка отново се скри над облака и пак стана тъмно. И точно когато си мислих, че всичко е приключило, понеже този път ръката се забави много по-дълго, тя отново проби облака и се спусна над земята, като загреба нещо и го вдигна нагоре. А след това отново го разпиля. Този път онова, което падна върху мен, капна на лицето ми. Пипнах го с пръстите на ръката си и видях, че това беше кръв. Кръв, която ми даваше съвършен мир и опрощение на греховете ми. Видението беше толкова силно, щото започнах да викам към Исус. Исках Той да ми обясни трите знамения с Маслото, хляба и кръвта, както и със самата Небесна ръка. И ето, че облакът на небосвода се разтвори за четвърти път и аз видях как Спасителят слезе при мен. Той ми подаде ръката Си и ме измъкна от калта и тинята, а след това ми каза:

“Да не се смущава сърцето ти, нито да се бои от онова, което видя. Защото ти видя края на Божието благоволение върху църквите, обладани от духа на Вавилон. Тази ръка, която видя да се спуска над земята, бе ръката на Отца Ми и тя слезе, за да се изпълни писаното от пророците. И в миг, когато сърцето ти беше утеснено повече от всякога, Небесния Отец те направи свидетел на нещо, в което Небето не е посвещавало човеци и църкви от минали поколения, но днес е времето, когато всички трябва да разберат това видение.

Понеже, кажи Ми, запитана ли се защо си в тази тиня и кал?”

“Не, Исусе! Не зная защо бях в това ужасно състояние...”

А Господ отново ми каза:

“Виж живота на Еремия. Виж живота на онзи, който някога възвести Волята на Отца Ми на коравовратните израилтяни и на демонизираните им царе. Не го ли хвърлиха тогава в ямата? И не затъна ли Еремия в ямата, точно така, както затъна и ти?”

“Така излиза, Господи! Понеже служението ми и името ми бяха омърсени и поругани от много пастири в църковни вестници, в които бях сравнен с вълк и антихрист...”

“Е, чудно ли ти е, че след такова изобилно количество тиня, помия и кал, разпространени в солидни тиражи, си затынал до гърдите? Чудно ли ти е защо мнозина, след като приеха даром Пророческия Дух и Слово, побързаха да го изхвърлят от сърцата си, и да те оставят сам в скръбта ти, да не би и те да затынат? Чудно ли ти е, че такива отново се върнаха към дяволското поприще на търговията и просперитета? Но ето затова трябва да разбереш и цялото видение. Понеже, ако и да беше в тинята и калта, падна ли върху теб капката Масло?”

“Да, Господи Исусе!”

“Ако и да те обявиха за вълк и антихрист и да омърсиха името ти с долни лъжи и клевети, вкуси ли от Хляба, Който слиза от Небето?”

“Да, Господи, вкусих го...”

“Ако и петдесятни чародеи да постеха и да се молеха против сърцето ти и живота ти в духа на Езавел и в духа на Корей и да искаха духовно да умреш и да бъдеш отсечен, то падна ли върху теб капчицата от кръвта Ми?”

“Да, Господи! Благодаря за Милостта Ти...”

“Виж тогава следващото, Стефане! Понеже ръката на Отца Ми не просто проби облака, но се спусна над земята и загреба нещо. Какво загреба тя? Какво усети ти, когато Отец повторно разпиля събраното в ръката Си?”

“Господи, това беше Небесно Масло, Небесно помазание!”

“Сега разбираш ли, че днес е времето, когато Божието благоволение вече е изчерпано и Отец Ми вдига Помазанието Си от всички, които прегърнаха дявола, целунаха нозете му и се поклониха на маските му?”

“Да, Господи, но Отец отново го разпиля...”

“Точно така момчето Ми! Отец отново го разпиля, но не върху същите наемници и предатели, търговци и убийци. Той го разпиля над мнозина други, които ще дойдат от изток и запад и ще насядат на трапезата до Авраам, Исаак и Яков, докато чедата на Царството ще бъдат изгонени отвън, където ще е плач и скърцане със зъби...”

Отец изля Маслото Си отново, за да се сбъдне писаното, в което ви говорих за плановете на Отец Ми и за Волята Му в последните времена на земята. Понеже в Моята притча Отец казва на слугите Си:

“Сватбата е готова, а поканените не бяха достойни. Затова идете по кръстопътищата и колкото намерите, поканете ги на сватба...”³

Сега разбираш ли защо след Маслото, Отец разпръсна по земята и Хляба и Виното, което е Моята кръв? Сега разбираш ли, че за това последно поколение човеци на земята остава един спасителен изход и той е чрез Божиите слуги, пророците? Понеже, на кого друго да се е открила ръката Господна в откровение, видение и знание за последната Му Воля на земята?”

“Господи, та нали в Църквата има пастири, учители, евангелизатори...”

“Така е, но Отец Ми е по-голям от Мене. И ако и мнозина да са забравили писаното, Той не го забравя. Защото Аз някога казах на Отца Си:

“Жертва и принос за грях Ти не Си Ми поискал, но приготвил Си Ми тяло...”

Защо тогава мнозина решиха, че те са, които приготвят Тялото Христово, след като не са те, но Отец Ми? Защо забравиха, че никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец Ми? Защо, най-сетне не прочетат писаното от Пророческия Дух чрез ръката на Йоан в “Откровението”? Защото там ясно е казано, че в дните на седмия ангел, когато се приготви да затръби, ще се изпълни тайната, каквато Отец не е благовестил на пастири-наемници и учители-теолози, но на слугите Си, пророците.

Виж това, преди да продължа с теб в истински дълбокото...”

Така, докато Исус ми говореше, пред очите ми беше стихът, който казваше:

“...в дните на гласа на седмия ангел, когато се приготви да затръби, тогава щеше да се изпълни тайната на Бога, както Той е благовестил на Своите слуги, пророците...”⁴

³ (Матей 22:8-9)

⁴ (Откровение 10:7)

А Господ продължаваше да ми говори, като казваше:

“Дошло е времето, когато всички, които надигат лицата си, ще паднат безславно, защото никога не са внимавали на Словото. Те са, които са мислели, че Бог е толкова явен за тях, че нищо скрито няма у Него. Затова и Бог прати заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа и да бъдат осъдени. И понеже снижиха Господ и си помислиха, че е съвсем подобен на тях, то затова ще споделят съдбата и участта на онзи, който се надигна високо в Небето и поиска да си вярва, че Отец Ми е съвсем подобен на него.

Тази книга ще напомни на такива, че Сърцето на Отец Ми е неизследима бездна и в него няма да влезе нито един, повтарям, нито един, който презира Пророческия Дух. Понеже пророците на Отца Ми са онези, на които Той открива в последните времена най-смъртоносните маски на лукавия. Понеже, момчето Ми, дойде време не да се жъне, а повторно да се пожъне. Защото никой човек, който е във Вавилон, няма да се ползва от Спасението Ми. Той трябва повторно да бъде пожънат от Пророческия Дух, за да намери Пътя към Истинското Спасение. Който не повярва в тези Мои думи, няма никак да намери виделина. И тъй като сам видях, че Божията ръка на три пъти се показва от Небето, то нека ти кажа, че именно това беше изпълнението на великия стих:

“М’не, М’не, Т’кел, Упарсин...”

М’не, М’не - защото дните на онези, които са продавали Божието Помазание за пари и почести, слава и величие, са преброени. Затова първия път ръката на Отец вдигна Маслото Си.

Т’кел - защото след претеглянето, дошло в резултат на изпитни, съблазни и изкушения, мнозина са презрели Небесния Хляб на Сион и са го сменили за помята и бълвоча на свине и кучета, отговарящ на теология и просперитет. Така Хлябът, Който съм Аз, се е намерил в такива твърде недостатъчен, за да донесе Спасение и Вечен Живот. Затова втория път ръката Божия вдига Хляба.

Упарсин (П’ресс) - защото когато са съгрешавали самоволно, не е останала вече жертва за грехове и така са останали във

властта на тъмнината. Затова идва и разделение чрез острия Меч на Пророческия Дух, който ще отдели чисто от нечисто и житото от плевата.

“М’не, М’не, Т’кел, Упарсин...” - ето последното Ми Слово към Моята Църква! Ето последния Ми призив за покаяние и отричане от светския дух и просперитета, от всяка търговия с Мен и Моето, от духа на Мамон, от духа на Езавел, от духа на Корей. И за да бъдат всичките Ми братя и сестри облечени в светлия и чист висон, то нека Ме последват със сърцата си в тази книга. Защото, в Отца Си се заклех, че ще вдигна високо всеки, който Ми се покори и ще го направя свидетел и участник на великите дела, които днес ще извърши Пророческият Дух. И ако някой все още мисли, че това е книга, която само се преглежда и чете, без да се живее, такъв нека падне и моли за прошка и милост. Защото твърде много изливах чрез слугата Си, а твърде малко бяха онези, които пожелаха да живеят Словото Ми, а не просто да го четат...

Аз, Господ и Бог Исус Христос, вдъхвам цялата Си Сила и Свято Помазание в това Слово!

Защото то ще е Масло, което разчупва оковите и строшава хомота на робството. Защото то ще е Хляб, Който се яде, за да даде Вечен Живот на Званите, Избраните и Верните. Защото то ще е пропито от Кръвта Ми, на която свидетелства Святият Дух.

Колкото до останалите, които хвърлиха слугата Ми в тинята и калта, дошли от презрението и гордостта на сърцата им и изкопаха за него яма от коварства, хули и лъжи, то в пълна степен, в пълна степен, в пълна степен тази книга ще бъде за тях писаното от Божията ръка по стените на царския палат:

“М’не, М’не, Т’кел, Упарсин...”

Нека сега, момчето Ми, ти дам онези видения, които са високо в областите на Пророческия Дух, за да видиш, че и за днешното време пророк Даниил е видял всичко, което слепите водители на още по-слепите овце все още не са видели...”

След думите Си Господ Исус вдигна духа ми и сърцето ми в области, където Словото на Отца, изговорено от старозаветните Му слуги, бе толкова живо и въздействащо, щото за първи път в сърцето ми се потвърди, че понятията Стар и Нов Завет са просто упражнения на немощния човешки ум, не можещ да обхване Началото и Края, Алфата и Омегата. Затова нека и аз се пренеса там.

II. ТАЙНАТА НА ПРОРОЧЕСКОТО БЛАГОВЕСТИЕ

Искам да знаеш, скъпи ми читателю, че докато Исус ме издигаше нагоре, в сърцето ми останаха твърде силно думите, с които Той ми говори при видението с Божията ръка. Това бяха онези думи, свързани със стиха на "Откровението", в които се говореше, че в дните на седмия ангел Бог ще открие тайната, която е благовестил на слугите Си пророците. И затова Го попитах:

"Господи мой, защо толкова силно горят думите Ти в сърцето ми?"

А Исус отговори:

"Защото блудница, на чието чело пише "Тайна", може да бъде поразена и унищожена само с тайната на пророческото благовестие. Меч се възправя против меч и тайна се възправя против тайна..."

"А каква е тази тайна, Господи?" - попитах отново аз. Исус се усмихна на въпроса ми, а после каза:

"Виждаш ли, момчето Ми, всичко, което досега си получавал от Небето, е било тайни, заключени и запечатани за определено време, когато Отец по Силата на Своя Суверенитет и Вечен избор е решил да даде на Църквата. Но и това не е всичко. Защото не всички ще приемат пророческото благовестие. За тях това благовестие ще си остане тайна, понеже всички те са се намерили зад челото на блудницата..."

"Как така зад челото, Господи?" - недоумявах аз. А Исус добави:

"Челото е място от главата, което изпъква най-много и се забелязва от всички. Затова и онези, които се имат за лидери, обичат да първенствуват, да бъдат в челните редици, на челно място. Те са челото на блудницата, понеже Аз не приемам някой друг да е водач на Църквата Ми, освен Мене. И ако някой въпреки това стои в челото и надига и възгордява сърцето си, а паството му го следва, то и такъв и паството му в пълна степен са под властта на Вавилон. Ето затова челото на блудницата е "Тайна", понеже цялото това мнозинство, блъскано и завличано от човешката заблуда, е просто измамано, понеже не му е станала явна тайната, с която

дяволът го владее. И за да спаси Своя Си остатък, Отец вдига полите на блудницата именно с изявата на пророческото благовестие, нежели се покаят и отвърнат от греха си онези, които са уловени от дявола. Онези, които приемат тайната на пророческото благовестие, ще бъдат скрити от дявола. Онези, които отхвърлят тайната на пророческото благовестие, ще останат под властта на другата "тайна", която е челото на блудницата..."

От думите на Исус аз разбирах, че тайна се възправя срещу тайна, но все още пред очите ми стоеше завеса. И аз отново Го попитах:

"Как най-накратко да обясня на братята и сестрите ми каква е тайната на пророческото благовестие?"

А Исус отново се усмихна и каза:

"За онзи, който иска да я проумее тя е много простишка тайна. Достатъчно е да смириш сърцето си като Еремия. Достатъчно е да извикаш към Мен така, както извика той..."

Сякаш цял живот бях очаквал тези думи на моя Спасител. И пред очите на сърцето ми изплува светлият стих на пророка, който гласеше:

"Извикай към Мене и ще ти отговоря и ще ти покажа велики и тайни неща, които не знаеш..." ⁵

Тогава паднах пред нозете на Господа и Му казах:

"Ето Господи! Вземи сърцето ми и го напълни с Твоята Светлина! Вземи ума ми и го преобрази с богатството на Твоята тайнствена премъдрост..."

Тогава Исус направи пред очите ми да заблести един едничък стих от Новия Завет, който беше прекрасен ключ за разбиране на тайната на пророческото благовестие. Нека ти покажа този стих, скъпи ми читателю:

"Исус Христос е същият, вчера, днес и довека..." ⁶

Едва видял стиха, Господ ме попита:

"Какво ще рече, че Аз съм Същият, вчера, днес и довека?"

"Господи, за мен това в пълна степен означава, че Ти оставаш без изменение или сянка от промяна..."

⁵ (Еремия 33:3)

⁶ (Евреи 13:8)

“А как ти разбираш думата “вчера”? Понеже земният човек, ако днес е понеделник, ще ти каже, че вчера е било неделя. Ти така ли ще Ми отговориш?”

“Не, Исусе! Не искам да Ти отговарям като земен човек...”

“Ами отговори Ми тогава, като небесен човек...”

В този миг разбирах, че ако и да бях в небесните области, си оставах в много неща земен. Духът ми не можеше да разбере премъдростта на Господ. А Исус буквално се смили над немоцта на ума ми и каза:

“Нека ти помогна да стъпиш по-високо. Помисли върху следното. Когато кажеш “вчера”, ти имаш предвид друг изминал ден, а не новият, който вече е настъпил. Така ли е?”

“Да, Господи! Така е...”

“Помисли тогава кога дойде Светлината на земята. Истинската Светлина...”

О, прекрасни Исусе! Ти наистина Си Превъзвисяният! Така, понеже Божието Помазание преливаше от сърцето ми, аз отговорих на Господ:

“Господи, Ти Си Истинската Светлина. Ти Си Денят, Който Бог Отец изпрати на земята...”

“Точно така, момчето Ми. Ето защо, откакто повярва в Мен ти влезе в Деня Господен. А в Този Ден винаги е “днес”. Затова Апостолът Ми ви насърчи с думите:

“...увещавайте се един друг всеки ден, докле още е “днес”, да не би някой от вас да се закорави чрез измамата на греха...”⁷

Как тогава да разбираш, че Аз съм Същият не само “днес”, но и “вчера”? Какво е това “вчера”, след като “днес” настъпи с Новия Завет?”

Отговорих:

“Господи, не остава да е нищо друго, освен Старият Завет. Ето защо Ти Си Същият, както в Новия, така и в Стария Завет...”

Исус се усмихна с такава усмивка, с която разбрах, че отговорът ми е точен. И Той продължи:

⁷ (Евреи 3:13)

“А сега забележи, че стихът започва с “вчера, днес и завинаги”.

Защо точно така Ме определи Павел? Защо започна с “вчера”?”

“Господи, аз вярвам, че Павел искаше да Те познаваме като Словото Божие, понеже Словото стана плът. И именно затова духовният прочит на неговите думи става такъв, че:

“Ти, Господи Исусе, Си Словото, което е същото, както в Стария Завет, така и в Новия и завинаги...”

Исус погали главата ми, а после ми каза:

“Ето това е тайната на пророческото благовестие. С тази тайна ти разбираш, че Бог не може да бъде изненадан, защото Словото Му е същото. А същото Слово ще отрази същото състояние на нещата във всяко време и място - вчера, днес и завинаги.

Чудно ли ти е тогава, че по Волята на Отца сега си в Небесните области на Пророческия Дух? Чудно ли ти е, че сега двамата с теб ще видим през Словото на пророк Даниил днешното състояние на църквите и изсипването на Божия гняв върху рода на непокорните и закоравените?

Нека всеки внимава на думите Ми, понеже в минали поколения и на други родове човеци Аз не съм ги изговарял...”

След последните Си думи Исус започна да ми разкрива видения през пророчески стихове от “Книгата на пророк Даниил”. Затова нека да се пренеса към тях.

III. ПИРЪТ НА ТЩЕСЛАВНИТЕ ЦЪРКВИ

Скъпи ми читателю! Когато Божията ръка вдигне някой в небесните места, за да наблюдава сегашното състояние на света, то тогава такъв с изумление ще забележи колко поразително точна е Библията, колко ненарушими са Божиите предсказания, колко верен и истински е Божият поглед. Ето защо удивлението ми от видяното беше пълно. То за сетен път ме убеждаваше, че никой не може да избяга никъде от Божиите съдби. И така, както вече ти казах, Господ Исус ме вдигна в небесните места и аз наблюдавах изпълнението на пророчески стихове от книгата на пророк Даниил. Виждах огромно пиршество, в което участваха стотици хора, облечени в празничните си костюми. Всички те викаха "Алелуя" и вдигаха чаши, пълни с вино. Тогава Господ Исус ми каза:

"Наблюдавай това голямо пиршество, защото именно то е, което ще възбуди Божия гняв. А за по-голямо убеждение виж що гласят началните стихове от пета глава на "Книгата на пророк Даниил"..."

Така аз, послушал напътствията на Господ, видях как началните стихове от петата глава на тази книга започваха с думите:

"Цар Валтасар направи голям пир на хиляда от големците си, и пиеше вино пред хилядата..."

Тогава отново се обърнах към Исуса и Го попитах:

"Господи, кой от всичките тези пируващи човеци е цар Валтасар?"

А Исус ми каза:

"Цар Валтасар не е никой от тези пируващи и едновременно е всеки от тях. Цар Валтасар е духът на Антихрист, под чиято власт и обладаване са се намерили тези тука. Цар Валтасар е началникът на Вавилон и неговата най-важна цел е всички пируващи да го приемат в сърцата си. Ето затова ти казвам, че Валтасар не е никой от тези хора и едновременно е всеки от тях. Но ти по-добре помисли и виж, че тези тука вършат мерзостта, която докарва най-голямото запустение. Понеже са започнали да пируват, без да знаят за какво пируват и на какво се веселят..."

Действително, че всеки от пируващите бе обладан и изгубил разсъдъка си. Това бе място на странни хора. Хора, завладени и подхванати от общия дух на еуфория, която ги караше да крещят, да ръкопляскаат, да се смеят и да викат. А Исус продължи да ми говори, като казваше:

“Виждаш ли, момчето Ми, ето така изглежда всяка конференция на тщеславните църкви. В нея всички се надпреварват да говорят от амвона и да доказват колко богоугодни и достойни са обществата им. Ето защо конференциите им стават пиршества, в които главен келнер и виночерпец е самият дух на Антихрист. Понеже какво друго да е виното, освен опиване на собственото ти сърце от самочувствие без подплата, от измамна и коварна гордост и превъзнасяне. Всички тези са забравили думите Ми, в които ви казвах:

“Но внимавайте на себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи, и ви постигне оня ден внезапно като примка; защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата земя. Но бдете всякога, и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да стане, и да стоите пред Човешкия Син...”⁸

За съжаление мнозина не внимават. За съжаление мнозина са така преяли от човешките хвалби и ласкателства, щото в себе си са счели, че са непогрешими в помислите и делата си. Но и това не е най-страшното. Защото най-страшното е, че на един такъв пир, след едно такова масово ядене и пиене идва моментът на блудството. Виж сега и това...”

Господният пръст вече ми беше посочил във видението и най-страшното. А то беше такова, че над самите маси, където ядяха и пиеха вавилонските първенци, се появиха демони във вид на прелъстителни жени. Всяка от тези жени държеше знаме, чиято дръжка завършваше в края си с острие на копие. Самото знаме бе изрисувано с отвратителни образи на блуднически визии и мърсотии, които сякаш бяха живи и правеха така, щото платът на самото знаме се напояваше от мерзостното им семеизливане. Така прелъстителните жени, като сядяха върху колената на пируващите,

⁸ (Лука 21:34-36)

покриваха лицата им със знамената, а остриите върхове на копията се забиваха в сърцата на пируващите. Самото смъртоносно пронизване от копията не караше никой да вика за помощ, но по-скоро ефектът му беше в шумни въздишки на наслада и екстаз. Очите вече ме заболяваха да гледам всичко това, а Господ извърна главата ми с ръката Си, като каза:

“Виждаш ли сега каква е целта на един такъв пир? Тя е именно такава - да се отнеме от църковния лидер разсъдъка за небесните неща и да му се инжектира разсъдък за земните неща. За да дойдат онези блуднически демони, които да извършат със сърцата им това съвкупление, при което винаги се зачева и ражда плод. Защото именно тези изкусителни демони са ехидните, за които ви говорих в Евангелията...”

“А какво представляват знамената в ръцете им?” - попитах отново аз. А Господ отговори:

“Тези знамена са белег за разпознаване. Понеже без този белег човек не би знаел с какъв дух си има работа. Но за да разбереш това, нека сега ти покажа колко силна е Любовта на Истинската Ми Църква към Мен и на Мен към Истинската Ми Църква...”

След думите Си Господ ми даде да видя една жена със скромно покривало. Тя бе паднала по лицето си и ридаше за изкуплението на човеците. Погледната отдалече тази жена не привличаше с нищо. Тя бе толкова обикновена и простичко облечена, щото едва ли не всеки би я подминал и не би обърнал внимание на риданията ѝ. Но Господ се спря точно над нея, а след това аз видях как в ръката на Исус се появи знаме. Върху това знаме аз виждах много очи, пълни със сълзи. Виждах и сърца, които кървяха. Господ положи знамето Си над жената, като просто я зави с него. Тогава стана чудо. Жената се преобрази защото цялото ѝ същество блестеше с небесна светлина. Тя се изправи и прегърна Господ, а Той също я прегърна и въздигна с ръцете Си. И там, гледайки ме право в очите, Исус каза:

“Ето я Истинската Ми Невяста. Ето истинското пируване, което съм заповядал за последната Си Църква. Защото тя непременно ще се напои със сълзи и скръб, с болка и пожертвование, с огън и

страдание. Но ти виж онзи прекрасен стих от Словото Ми, в който Аз заповядах пируване за Моята Църква, докато в това време Сатана заповяда пируването на тщеславните...”

И действително, скъпи ми братко, пред очите ми заблестяха онези стихове от “Песен на песните”, в които за Любовта на Господ към Църквата се казваше:

“Доведе ме в дома на пируванието и знамето Му над мене бе любов...”⁹

Едва прочел стиховете, Господ ме попита:

“Ти знаеш ли какво е Моята Любов? Ти знаеш ли какво е да износиш и родиш в благовестието една човешка душа? Ти знаеш ли какво е да застанеш под Моето знаме в Дома на Моето пируване?

Това е да се отречеш от себе си и да вдигнеш кръста си. Това е да бъдеш готов да понесеш всички хули, всички оплювания, всичката злоба на дявола, докато спасяваш малките и скромните.

Така пирувам Аз и така пируват Моите. Такъв е пирът на праведните. Пир, в който душата на всеки от верните Ми ще се насити с презрение, гонение и ярост. Защото това знаме, пълно с Моята Любов, иде да те покрие, за да извършиш Волята на Отца. А тази Воля за Любовта ви разкри Апостола Ми Павел, който ви каза:

“Любовта дълго търпи и е милостива; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се гордее, не безобразничи, не търси своето, не се раздражнява, не държи сметка за зло, не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи...”¹⁰

Сравни тогава пира, който Валтасар прави за неговите, с пира, който Аз правя за Моите. Сравни онези, които търсят своето си и се превъзнасят, гордеят се и безобразничат с онази обикновена жена с просто покривало, която няма за цел на живота си да ходи на лъскави конференции и да пие виното на блудството и нечестията. Сравни тези, които искат да бъдат видени от всички с онези, които искат да ги вижда само Господ. Така напълно ще разбереш, че този

⁹ (Песен на песните 2:4)

¹⁰ (I Коринтяни 13:4-7)

пир, който дяволът дава на всичките си угодници в това последно време, в действителност ще се окаже не просто най-последен, но фатален за всички онези, които презряха Примера Ми и Делото Ми. Защото никой няма да спре до последно. Дяволът няма да спре с пиروвете си. Аз няма да спра да покривам Моите с Моето знаме. И Отец няма да спре, докато не извърши всичко, което отдавна е написал и предназначтал. Затова нека ти покажа следващата стъпка на духовното падение за всички, които пожелаха виното и вкусните ястия на Вавилон...”

След думите Си Исус ми даде друго видение. Видението с покварата на златните и сребърните съдове.

IV. ПОКВАРАТА НА ЗЛАТНИТЕ И СРЕБЪРНИТЕ СЪДОВЕ

Искам да знаеш, братко мой, че ако има отличителна черта от характера на дявола, то тази черта е неговата грандомания. А грандоманията ще рече именно това - да се реализират огромни проекти, в които висотата на намерението да е по-голяма от самите възможности. Ето затова всички грандомански проекти са предварително обречени да рухнат, понеже амбицията им кара техния архитект да си вярва, че е като Бог. В това отношение Вавилон, като система, изградена в течение на столетия и хилядолетия, е най-грандиозния проект на дявола, допуснат от Бога да съществува до определено време на земята.

Когато Исус ми даде следващото видение аз в пълна степен видях, че дяволът никога не може да избяга от собствената си извратена природа и грандомански стремежи. За него е малко нещо да владее света. Това, че светът лежи в лукавия, ни най-малко не подхранва самочувствието на Луцифер. Той не се радва на онова, което има. Той е нещастен поради онова, което няма. Ето защо във всичките си атаки духът на Антихрист преследва една по-генерална цел от покваряването на отделния човек. И тази цел е да бъде покварено и обезличено цялото общество на Бога.

Както вече видя в предишното видение, Валтасар обича да пирува и кани на пиршествата си лидери. Така неговите пиршества бързо се превръщат в една неспирна оргия, в една сатанинска вакханалия, която откъм света се вижда като почтително мероприятие, но от духовния свят е като изригнал вулкан на мерзостта. Ти може би никога не си виждал неща от духовния свят и ти е трудно да си представиш блудство между демони и хора, но то действително съществува и е по-отвратително от всяко земно и плътско блудство. Понеже духът ще изстреля към сърцето на човека не нещо друго но слово, което е неговото семе. И ако демоничното слово попадне в сърцето на човека и зачене там, то е като да знаеш, че семето на мъжа зачева в утробата на жената. И ако някога Бог Отец каза на първите човеци:

“Плодете се и се размножавайте...”

...то няма мислиш, че на падналите с него духове Луцифер няма да каже същото? Разбира се, че ще каже същото. Тогава за тези демони не остава друго назначение, друга активност под слънцето, освен тази - да зачеват в сърцата на човеците образа на самия дявол, било в по-голяма или по-малка степен. И ето тук, след това кратко въведение мога да ти кажа и за следващото видение, което Господ Исус ми даде да преживея. Защото то в пълна степен отразява сметките и намеренията на дявола.

Ето и самото видение от Господа:

Аз виждах как на същият този пир на Валтасар започнаха да прииждат хиляди човечи. Те се събираха и събираха, докато станаха едно огромно множество. Големците, които държаха чашите с виното, което пиеха, като по даден сигнал паднаха и протегнаха с ръцете си чашите, като обърнаха погледите си към едно централно място, където се появи звяр, с рога, прилични на агнешки. Този звяр каза на всички коленичили големци:

“Всичко, което сторихте досега на моя пир, ми е угодно, но не ми е достатъчно. Вие протягахте собствените си чаши и аз ги пълнех с моето вино, което вие пиехте с удоволствие. Всички до един застанахте под знамената на моите ангели и им се отдадохте, както и те се отдадоха на вас. И това също ми е угодно, но не е достатъчно. Аз искам да се научите на нещо повече от това. Аз искам да пиете виното не просто от вашите чаши, но от чашите на всички тези хиляди, които ви последваха. Започнете да наливате вино в чашите на всичките ви поклонници, така че от ваши поклонници да станат мои поклонници. Искам моето вино във всяка чаша и всеки от вас да е като мен. Както съм аз спрямо вас, така бъдете и вие спрямо хилядите, които ви последваха, за да бъда аз все во все. Както аз напоих вас и вие изляхте сърцата си пред мен, така и вие напойте другите и ги накарайте да изливат сърцата си пред вас...”

Думите на звяра буквално ме ужасиха и аз извиках към Господ, като Му казах:

“Господи мой! Та това е ужасно! Този звяр просто копира Твоите думи като ги използва в един тъмен и зъл вариант. Понеже някога Ти каза на всички ни:

“Нова заповед ви давам, да се любите един другиго; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един другиго...”¹¹

Виждам Господи как в това видение звярът заповядва на църковните големци да упоят собствените си стада така, както той ги е упоил...”

А Исус каза:

“Една от причините Сатана да е толкова много успешен в това последно време е тази, че той твърде прецизно прилага законите на духовния свят. А един от тези закони ви даде Апостолът Ми Павел, който каза на всички ви:

“Но, който се съединява с Господа е един дух с Него...”¹²

Какво ще кажеш тогава за ония, които пият виното на религиозното опияняване? Ако виното на Новия Завет е Моята кръв, то не е ли виното на Вавилон кръвта на дявола? Ако Моята кръв идва да даде Живот на Моето Тяло, то не иде ли кръвта на дявола да даде живот на неговия Вавилон?

Но има разлика от вино до вино, от кръв до кръв и от живот до живот. Защото Моята кръв те спасява, а кръвта на дявола те убива. Моето Вино отнема разсъдъка ти за земните неща и ти дава разсъдък за небесните, докато виното на дявола отнема разсъдъка за небесните неща и ти дава разсъдък за земните. Защото Моят Живот ти дава в изобилие от нещата, които са далече по-горе, докато животът на дявола е смърт за духовния човек и пълна поквара и разрушение на сърцето.

Ето затова момчето Ми, този последен Валтасар, иска за себе си не просто религиозните големци и лидери, но и целите им църкви. И това духът на Антихриста прави, за да измами всички, които не са повярвали истински в Моето благовестие и са се поддали на измамата да живеят с компромиси. Затова виж в “Книгата на пророк Даниил” какво пожела в един момент вавилонският цар...”

Докато Исус ми говореше аз вече прочитах стиховете от книгата на Божия пророк и те гласяха:

¹¹ (Йоан 13:34)

¹² (I Коринтяни 6:17)

“Когато пиеше виното, Валтасар заповяда да донесат златните и сребърните съдове, които дядо му Навуходоносор беше задигнал от храма, който бе в Ерусалим, за да пият с тях царят и големците му, жените му и наложниците му. Тогава донесоха златните съдове, които бяха задигнати от храма на Божия дом, който бе в Ерусалим; и с тях пиеха царят и големците му, жените му и наложниците му...”¹³

Едва бях прочел стиховете, а Господ отново говореше на сърцето ми, като казваше:

“Не е ли голяма наглост да пожелаеш съдове, които не са твое притежание, за да пиеш именно с тях виното си? Нима Валтасар си нямаше собствени чаши, та прибягна до това да унижава Господа на Силите? Не е ли мерзост днешни пастири-наемници да отнемат Моето ръководство над вярващите и да го правят свое? Не е ли голямо беззаконието на такива да упражняват власт над сърца и души, които не са техни, но Мои, които не те, но Аз съм изкупил с кръвта Си?

Но ето така, момчето Ми, ти става ясна духовната картина на вавилонската поквара в това последно време. Защото този Вавилон, който дяволът изгражда, изисква от всичките си поклонници да живеят като богове, да се изживяват като богове и да търсят власт над всички Божии съдове, до които се докопат.

Но ти сега помисли върху следното:

За каква употреба Моят Отец заповяда златните и сребърните Си съдове?”

Отговорих:

“Господи, Апостол Павел говореше за съдовете в Божия Дом, като каза за тях:

“А в един голям дом съдовете не са само златни и сребърни, но и дървени и пръстни; и едни са за почтена употреба, а други за непочтена. Прочее, ако някой очисти себе си от тия заблуждения,

¹³ (Даниил 5:2-3)

той ще бъде съд за почтена употреба, осветен, полезен на стопанина, приготвен за всяко добро дело...”¹⁴

Тогава Исус отново каза:

“А нима е почтена онази употреба, в която някой излива виното от чашата си, за да го пие земния му цар? Нима сърце, което се прехласва да хвали и превъзнася пастир-наемник, е осветено и полезно на Истинския Стопанин? Земни виночерпци ли иска Отец в Царството Си или Небесни? Пред вавилонски големци ли да изливаш сърцето си или пред Господ твоя Бог? Не казах ли Аз, миг преди да бъда разпнат на Кръста, че Моето вино, Моят Плод от Лозата ще го пия нов в Божието Царство?”

“Да, Господи! Точно така каза Ти! И аз вярвам, че Съвършената Ти Воля е всички да станем Небесни виночерпци и човеци, които изливат сърцата си пред Твоя престол и пред Твоя трон...”

Едва чул отговора ми Исус вече викаше в сърцето ми и Гласът Му стана твърд и страшен. Ето какво ми казваше Той:

“Къде са тези виночерпци? Къде са тези ходатаи? Къде са тези безкористни работници на жетвата, от чиито сърца да пия виното Си? Защо всички бързат да пълнят чашите на сърцата си с друго вино, което не е Моето вино? Защо сте слепи да видите, че ако последният Ерусалим на земята е съборен, то на Небето са нужни човеци като Неемия?

Понеже Неемия не отиде да излива сърцето си пред дявола, но застана в пролома да плати цената за въздигането на Ерусалим. И виж какъв беше Моят слуга в мига на ходатайството си...”

Не беше нужно дори да отварям библията си, защото стихът просто се яви пред очите ми. А в него Неемия казваше:

“Защото аз бях виночерпец на царя...”¹⁵

И тогава Господ продължи, като каза:

“Духовните непременно ще разберат, че Неемия изля сърцето си пред Господа и Отец вкуси от чистото вино на Словото Си в сърцето на слугата Си. Колкото до плътските, които се кланят на

¹⁴ (II Тимотей 2:20-21)

¹⁵ (Неемия 1:11)

земните си царе, то такива непременно ще отнесат изповедта на Неемия до земната му длъжност. Защото за земния всичко е земно и за Небесния всичко е Небесно. И не е възможно земният да вкуси Небесното или Небесният да вкуси земното.

Затова кажи на всичките Ми братя и сестри, че единственият начин да устоите, да победите и да триумфирате над Вавилон, е този:

Да станете Мои виночерпци!

Колкото до останалите, които днес в евтин възторг предлагат чашите на сърцата си за виното на дявола, то такива в пълна степен ще изгубят разсъдъка си, за да извършат следващите мерзости, за които отдавна са посочени от Отца Ми. Виж за това в следващото видение, което ще ти дам..."

След последните Си думи Господ докосна сърцето ми и пред очите ми се разкри най-голямата трагедия на църквите на тщеславния дух. Затова нека и аз продължа с нея.

V. ЗАЛИТЕ НА БОГОВЕТЕ

И така, братко мой, Господ ми даде видение. А трагедията в това видение за онези, които видях в него, беше пълна. Присъствах в някакъв огромен и дълъг коридор, в който най-силно впечатление правеха високите му колони, поставени вляво и вдясно. Колоните бяха разположени по двойки. И всеки две колони образуваха нещо като висока и триумфална врата, през която човек можеше да влезе навътре. Общият брой на вратите беше шест, по три отляво и отдясно. А там до мен се появи Господ Исус Христос. Той хвана ръката ми и ми каза:

“Никой не може да влезе през тези шест врати и след това да излезе, ако аз не съм Силата и Волята на сърцето му. Тези врати така мощно и властно засмукват жертвите си, щото за оня, който попадне зад тях, няма никаква надежда за измъкване...”

“Какво има, Господи, зад тези врати?” - попитах аз. А Исус отговори:

“Зад тези врати царуват боговете на Вавилонската религиозна система. И ако духът на Антихрист е началникът на Вавилон, то тези шест богове са самата му нервна система, самите проводници на неговата власт. Всеки, който пие виното на Вавилон, непременно попада тук, за да бъде после осъдението му не само справедливо, но и пълно. Отец е допуснал тези шест бога да владеят над всеки, до когото намерят достъп, за да се допълни мярката на всяко беззаконие. За по-голяма увереност ти отново си спомни какво гласяха стиховете от пета глава на книгата на Даниила. Виж онова място, в което Валтасар вече е взел златните и сребърните съдове и е налял в тях виното си...”

Така аз прочетох стиховете, които показваха, че Валтасар не просто бе събрал поклонниците си на пир и пиене, но пиенето бе с определена цел:

“Пиеха вино, и хвалеха златните, сребърните, медните, железните, дървените и каменните богове...”¹⁶

Едва прочел стиховете, Господ пак ми каза:

¹⁶ (Даниил 5:4)

“Виж сега тези високи колони, които образуват преддверията на вратите. Прави ли ти впечатление нещо в тях?”

Погледнах на колоните, образуващи вратите, и едва тогава забелязах, че те видимо се различаваха една от друга. Затова казах на Господа:

“Господи, виждам, че отляво се намират трите двойки колони, образуващи трите врати. Първата е златна, втората е сребърна, а третата - медна. Докато отдясно се намират другите три двойки колони, които съответно са желязна, дървена и каменна...”

Господ ме погледна със съвършено внимание, а после каза:

“Точно така момчето Ми! Когато едно демонично учение се издига високо против познаването на Бога, то непременно придобива вид на крепост или висока колона. А такова учение не просто измамва човека, но го владее, като му предлага поклонение пред дух, когото човекът счита за Бог...”

Думите на Исус ми се струваха много дълбоки и все пак познати. И затова Му казах:

“И, ако не греша Господи, целта на дявола е човеците да си мислят, че този дух Си Ти!”

“Не просто да си мислят, че съм Аз, но напълно да отдадат сърцата си в хваление, поклонение и служение на този бог. Затова и Вавилон е толкова силен, защото тези негови шест бога са така поставени от Луцифер, щото да имат ефекта на многократен капан...”

“Как да разбирам това, Господи?” - попитах аз. А Исус отговори:

“Спомни си думите, които Отец Ми даде на пророка Си Исая. Защото Неговият слуга тогава записа думите:

“Страх, и яма, и примка са върху тебе, о земни жителю. Който бяга от гласа на страха, ще падне в ямата; и който възлиза отсред ямата, ще се улови в примката...”¹⁷

А сега виж, че става дума за шест врати, през които влизат поклонници на шест различни бога. Когато бягаш от единият, ще те улови вторият. Когато бягаш от вторият, ще те улови третият. Ако не успее третият, ще опита четвъртият, петият, шестият. За дявола е

¹⁷ (Исайя 24:17-18)

без значение кой от вавилонските богове ще те улови, стига да си под властта му и в мрежите му. А той днес е твърде щастлив, понеже уловените от боговете му, не просто не страдат от пленяването си, но дори го хвалят и му се кланят...

Нали така го прочете в стиховете за пира на Валтасар?"

"Да, Господи! Точно така е записано..." - отговорих аз, а Исус продължи, като ми казваше:

"Когато времето захладнее, идва зима. А през зимата вали сняг и започва да се натрупва по улиците. Тогава, за да станат улиците отново проходими, се изкарват снегорини. Виждал ли си такива?"

"Да, Господи!"

"А забелязал ли си, че снегорините са подредени така, че каквото не може да го загребе първият, да попадне под властта на втория, каквото не може да загребе вторият, да попадне под властта на третия, и така, докато всичият сняг се изхвърли встрани от пътя, нали?"

"Да, Господи!"

"Представи си, че християни, които трябва да вървят по Моя Път, вземат, че охладнеят от ветровете на света. Тогава любовта на мнозинството се превръща в леден сняг. Ще търпи ли Отец Ми лед на Пътя Ми? Няма ли да упълномощи дявола да прибере снеговете си? И какво повече да чака дяволът, освен да пусне снегорините си и да изкара цялата църковна охладняла маса встрани от Пътя, встрани от Моето учение. Разбираш ли сега, че ако братята и сестрите Ми не знаят за тези шест бога, за тези шест безпощадни снегорина, то мнозина ще умрат духовно поради това, че в сърцата им не е изградена крепостта на Истината?"

Затова, момчето Ми, нека двамата с теб влезем и внимателно да разгледаме какво представляват вавилонските светилища..."

След последните Си думи Господ ми посочи първата врата, образувана от двете златни колони и така ние влязохме вътре.

1. ЗАЛАТА НА ЗЛАТНИЯ БОГ

В мига, в който нозете ми стъпиха зад самите златни колони, образуващи златната врата, аз попаднах в огромна зала. Тя бе цялата от злато. Вътре в самата зала беше пълно със стотици поклонници. Те всички монотонно повтаряха: "Слава, слава, слава, слава, слава, слава..." и обикаляха в кръг около висок издигнат трон. На трона не седеше никой и това ме учуди. Затова попитах Господ:

"Исусе, на кого всички тези човеци викат "Слава", след като на трона не седи никой?"

А Господ ми каза:

"Това все още е репетиция. Затова и самото славене е толкова провлачено и монотонно. Тронът все още не е зает, защото на този трон не се качват случайни хора. Наблюдавай нещата, защото те непременно ще ти се изяснят само след миг..."

И действително, че докато Исус ми говореше, аз видях как сред поклонниците се появи звяр с рога, прилични на агнешки. Той седна на трона и постави пред себе си златен аршин, разделен със скали, сякаш, че щеше да измерва ръста на поклонниците си. Затова попитах Господа:

"Исусе, този звяр ръста на поклонниците си ли ще мери?"

А Господ ми каза:

"Ти гледаш, но не наблюдаваш. Затова нека те приближа пред самия трон..."

Едва след приближаването аз видях, че златният аршин, който звярът държеше, имаше поставена в основата си корона. И там Исус ми каза:

"А сега внимавай и запечатай всичко, което ще видиш, като най-дълбоко знание за тактиката на лъжепророка, защото дойде мига на неговия изпит спрямо поклонниците му..."

Така аз видях как цялата тълпа от поклонници, които се въртяха в кръг, просто млъкнаха и спряха да се въртят. А после, при посочване от звяра, всеки от поклонниците заставаше пред трона и се покланяше пред самия златен аршин. Според степента на навеждането, осъществяващо поклона, звярът отчиташе на златния аршин колко се е навел поклонникът

му и това му осигуряваше по-близка или по-далечна дистанция от трона. Всъщност, скъпи ми братко, наблюдавах нещо като разпределение на власти. И според степента на навеждането се определяше и степента на влияние пред златния трон. Но ето, че се появи човек, който извика със силен и шумен глас:

“Слава на Теб, прекрасни Исусе!”

След това се наведе до такава степен пред златния аршин, че самата му глава се пъкна в златната корона. Тогава звярът се усмихна ехидно, а после стана от трона си и постави на него човека с короната, като каза:

“От днес нататък той е мой брат и ваш бог. Той е толкова бог за вас, колкото съм и аз. Заповедите му се изпълняват безпрекословно и той да определя вместо мен със златния аршин кой доколко да се приближава пред трона и да има власт над амвона...”

След думите си звярът се изправи и посочи с ръката си към пазачите на златната зала, като каза:

“Нека влезе следващата църква. С тази вече приключих...”

Бях шокиран. Гледах и не вярвах на очите си. А Господ ми каза:

“Това ли те учудва? Ти все още нищо не си видял. Ти все още си в първата зала. Но за свидетелство на братята и сестрите си им кажи, че ето така изглеждат всички църкви на финансовия просперитет. Те са златни църкви, в които управляват златни богове. И ти ще сбъркаш, ако си мислиш, че са църкви на пастири-наемници.

Не, Стефане! Това са църкви с пастири-наемодатели!

Пастири, които имат толкова много злато и пари, щото всеки по-малък пастир в тяхната пирамида бърза да се наеме при тях и да им стане поклонник. И в пълна степен ето такива са златните богове, които приемат хвалението, поклонението и служението на човеци, които нямат нищо от Мен, нито пък Аз имам нещо от тях. Но нека сега да те заведе в залата на сребърния бог...”

2. ЗАЛАТА НА СРЕБЪРНИЯ БОГ

Ето, че двамата с Господ вече влизахме през сребърната врата, зад която се откри сребърна зала. Тази зала също беше пълна със стотици поклонници. Тук също имаше трон. Поклонниците отново се въртяха в кръг, като викаха:

“Алелуя, алелуя, алелуя, алелуя, алелуя, алелуя...”

И този път на трона нямаше никой. Погледнах въпросително към Исус, а Той просто вдигна ръката Си и ми даде знак само да гледам. Така аз видях как сред поклонниците се появи дух, който във външния си вид беше като красива жена. Тази жена държеше лък и отстрани по мантията ѝ беше привързан колчан със стрели. Тя също така носеше сребърна корона на главата си. В мига, когато тълпата я видя, спря да вика “Алелуя” и настъпи тишина. В този миг Господ ме приближи в самото видение, за да виждам ясно нещата, които се явяваха пред очите ми. А те бяха такива, щото жената седна на сребърния си трон, а пред нозете ѝ бяха поставени сребърни везни. Тя свали короната си и я постави на едната от везните. А след това се обърна към поклонниците си и каза:

“Извадете библиите си и нека всеки съгради храм за Исуса! Храм за Господа вашият Бог...”

Така поклонниците извадиха библиите си и в този момент самите книги се превърнаха в къс от сребро. Така поклонниците започнаха да правят храмове, според както им заповяда богинята. И в момента, когато храмовете бяха приготвени, богинята заповяда всеки от поклонниците ѝ да се яви пред трона и да ѝ покаже сребърния си храм. Така първият поклонник показа сребърния си храм, а богинята го хвана с ръцете си и го постави на срещуположната везна, докато на първата везна стоеше короната ѝ. Храмът натежа, като буквално притисна везната към земята, а богинята изкрещя:

“Този го махнете от обществото ми. Храмът му е твърде тежък, за да заслужи короната ми...”

Така първият поклонник беше изхвърлен от сребърната зала и поклонението продължи. В един момент се появи поклонник, който каза:

“Кралице Благодат! Нищо не може да се сравни с короната ти. Аз падам и ти се покланям. Ето ти моя храм!”

Така поклонникът показа сребърния си храм, който бе малък като кибритена кутийка. И когато богинята взе храма и го постави на везната, то тогава короната ѝ тежеше повече от храма. Това я накара да се усмихне, да вдигне короната и да я постави на главата на онзи, който ѝ даде малкото си сребърно храмче. Затова каза на всеуслишание:

“От днес нататък, той е вашият бог, защото оцени по достойнство тежестта на короната ми. Всички сребърни храмчета трябва да бъдат съобразни с тежината на това, което не би изместило короната ми. Ще му се покланят всички, които пишат книги. Ще му се покланят всички, които се образоват. И той ще бъде мярката на Божията Благодат, с която всеки трябва да се съобразява...”

Така цялото множество от поклонници започна да вика “Алелуя”, а повечето хвърляха сребърните си храмчета на земята и ги тъпчеха с краката си, като се заричаха, че ще направят новите още по-малки. Гледах всичко това и накрая не издържах, като попитах Исуса:

“Господи, каква е тази работа? Та нали Ти ни даде Словото Си, за да съградим като храм собствените си сърца и души? Какви са тези малки сребърни храмчета? И защо колкото е по-малко храмчето, толкова е по-голямо благоволенieto на този демон-богиня?”

А Господ ми каза:

“Нищо ново под слънцето! Понеже някога Апостолът Ми Павел възбуди гнева на ония, които се препитаваха и богатееха от направата и продажбата на сребърни храмчета. Спомни си за онзи Димитър в “Деяния”. Спомни си капището на великата богиня Диана. Нима смяташ, че нещо би било богиня, ако зад него не стои демон? А в случая това е един от силните и властни демони на Вавилон. Демонът, който е обучен от Луцифер да извращава Словото Ми. И ако някога Отец каза на Соломон, че не Го побират земни храмове, и че Небето Му е престол, а земята - подножие, то как да разбираш онези, които от библиите си направиха жалки и малки сребърни храмчета, в които Ме поканиха да живея? Да живея ли аз в

мисловни идоли? Да живея ли аз в сребърно храмче, което в пълна степен отговаря на доктринерство и теология?

А тук, в това отношение целта на сребърния бог е такава, щото напълно да обезличи Бог и да накара вярващия да размени Божията Благодат за човешки поучения и брътвежи. Затова и поклонниците на сребърни богове са църквите, в които всичко е сведено до доктрини, а Господ е станал експонат, обяснен с нужните табелки и теории. Ето затова, момчето Ми, колкото по-плътско и повърхностно е тълкуването на Словото Ми, толкова повече дяволът се радва и въздига теолозите си. Защото с малки сребърни храмчета, като онова, на което богинята се зарадва, човек би изгубил всяка духовна тежест и авторитет пред Небето.

Нека всичките Ми братя и сестри знаят, че тази сребърна богиня държи най-големия дял от покварени и убити. И малките като кибритени кутийки храмчета, които си съградиха поклонниците на Диана, са твърде голяма мерзост, за да настани Господ Името Си в тях. Колкото до нещо повече от тази сребърна зала и нейната богиня, то виж мястото откъдето влизат поклонниците..."

В този момент Господ обърна погледа ми и ме приближи до врата, през която влизаха самите поклонници. Всеки от поклонниците, който влизаше през вратата, имаше стрела, забита в сърцето си. А пазачът, който му отваряше вратата, изваждаше стрелата от сърцето му и казваше с усмивка:

"Ела и бъди част от нас. Ела и направи своето храмче..."

Чак след видяното аз в пълна степен осъзнах какво е имал предвид Соломон, когато говореше за младежа уловен от блудницата. Понеже притчата на Израилевия цар завършваше с думите:

"Изведнъж той тръгна подире ѝ (подир Диана), както отива говедо на клане, или както безумен в окови за наказание, докато стрела прониза дроба му, както птица бърза към примката, без да знае, че това е против живота ѝ..."¹⁸

А по-надолу Соломон продължаваше с думите за силата на блудницата:

¹⁸ (Притчи 7:22-23)

“Да се не уклонява сърцето ти в пътищата ѝ, да се не заблудиш в пътеките ѝ; защото мнозина е направила да паднат ранени; и силни са всичките убити от нея. Домът ѝ е път към ада, и води надолу в клетките на смъртта...”¹⁹

Исус видя размислите ми и тъжно се усмихна. А после каза:

“Наистина силни са всички, които Диана е убила. Защото всеки е искал да притежава короната ѝ. Всеки е искал да го захвалят човеци и да говори онова, което е приятно да се гледа и слуша. Но онези, които Ме обичат, нека знаят, че днес е времето, когато силата на вярата трябва да изгражда в сърцата не храмчета като кибритени кутийки, които вятърът подхвърля накъдето си иска, но Храм на величие и пълнота, Храм за свободата на Святия Дух, Храм за Съвършено обиталище на Троицата. И колкото повече тежи Храмът Ми в сърцата ви, толкова по-трудно дяволът ще ви отмести от Пътя Ми. Защото Аз съм Канарата на Вечното Спасение, а тя здраво тежи на мястото си. Но нека сега те заведе нататък, в залата на медния бог...”

След думите Си Господ просто ме изведе от сребърната зала и двамата с Него влязохме през медната врата.

¹⁹ (Притчи 7:25-27)

3. ЗАЛАТА НА МЕДНИЯ БОГ

Искам да знаеш, братко, че ако има нещо, което шокира и поразява въображението, то това беше залата на медния бог. Тя беше по-различна от другите две зали, защото тук тълпата от поклонници беше толкова разнородна, щото човек би имал чувството, че са си дали среща всички раси и националности. И все пак се забелязваха някои закономерности. Едната закономерност беше тази, че тук отново имаше меден трон, поставен в центъра на залата, макар отново да не виждах никакъв бог. Затова пък видът на различните поклонници говореше сам по себе си. Едни от тях бяха разкопчали мантиите си и отдолу бяха голи. Те седяха и се оригнаха, а от време на време прокарваха ръце по дебелиите си коремни с неповторимо удоволствие. Други, подобно на някогашните фарисеи, слагаха върху челата си пачки с банкноти, които играеха ролята на филактерии (напомнителни на Божия Закон). Не зная братко дали си виждал ортодоксални евреи, които закрепяват над очите си кутийки със стихове от Тората, но тези вместо стихове от Тората слагаха над челата си банкноти. Имаше и трети, които ми направиха огромно впечатление, защото украсяваха ушите си с дрънкулки и ги мажеха с масло, така щото ушите им лъщяха отдалеч. Виждах и четвърти, които въртяха главите си наляво и надясно, за да направят впечатление на останалите с гушите си, които бяха толкова дебели, щото границата между брадичката и шията буквално беше заличена от огромен слой тлъстина. И когато те въртяха главите си, то и гушата се въртеше, като, образно казано, се разливаше настрани. Цялата зала излъчваше непоносима миризма на пот и всякакви телесни секрети. Погнусата ми беше върховна. Затова попитах Господ:

“Какво е това, което ми показваш, Господи? Та то си е направо Содом!”

“Нещо по-лошо от Содом, Стефане!” - ми отговори Исус и продължи:

“Тук са всички плътски християни, които не могат да надмогнат над страстите си. Тук няма да видиш, бог, който да ги ръководи. Защото ги ръководи духът на собствената им похот. И за всеки от плътските бог е онова, от което е победен и на което се кланя. Впрочем, виж как става самото поклонение...”

Обърнах погледа си и видях, че всеки от поклонниците заставаше пред медния трон, а след това го вдигаше за себе си. И докато поклонникът отнасяше трона, на негово място изникваше нов меден трон. След това поклонникът сядаше на трона и онази част от него, на която се кланяше, ставаше медна. Така например, забелязах, че едните поклонници седяха на тронове си и вече имаха медни кореми, други седяха на тронове си и имаха медни банкноти, трети имаха медни гуши, а четвърти - медни уши. Тогава отново попитах Господа:

“Господи, би ли ми казал кой на какво се кланя и как да го разбирам?”

А Исус ми отговори:

“Не е трудно да го разбереш и видиш. Ето например, първите, с медните кореми. Това са всички онези, чийто бог е стомахът и чието хваление е срамотно. Затова те са не просто с надути и дебели кореми, но и голи, понеже не са облечени със светлия и чист висон на благовестието. Виж и вторите, които държат пачки с банкноти, подобно на филактериите на древните фарисеи. Това са поклонниците на финансовия просперитет, които вършат всяко дело в името на парите и заради парите. Затова и парите стоят винаги пред очите им, за да им напомнят на кой бог служат и от кого са вързани. Защото техен бог е Мамон. Виж и третите, които украсяват ушите си с всякакви обици и отдават почит най-много на ушите си. Те в пълна степен отговарят на шепотниците, коментаторите, ласкателите и клюкарите. И ако има слуги в ръката на лукавия, които най-много да му вършат работа, то това са поклонниците на ушите. На тях се дължат в огромната част партизанствата и религиозната политика. Те винаги са готови да омърсят човека, който не им харесва или на когото завиждат. Затова обещите, лично подарени им от дявола, са демоничните връзки, в които са хванати и на които робуват. Колкото до това, че ушите им се намазват с масло, за да лъцят, то помисли не казва ли стихът от Словото:

“Защото от устните на чуждата жена капе мед, и устата ѝ са помеки от дървено масло; Но сетнините ѝ са горчиви като пелин,

остри като изострен от двете страни меч. Нозете ѝ слизат в смърт, стъпките ѝ стигат до ада...”²⁰

Няма ли тогава думите на тези, по-меки от дървено масло устни, да помажат и самите уши, които ги слушат? Но колко от вас имат разума да проумеят, че именно в ласкателството и шепотничеството е най-силна старовременната змия? Това е неин запазен периметър и хората с медни уши никога не са липсвали, но всякога са се поставяли в услуга на дявола. Виж най-сетне и поклонниците с медните гуши. Това са всички, които се големят и гордеят. Затова и гордостта като верижка окръжава шията им и тлъстината на сърцата им ги е направила духовно мъртви и изродени.

Нека всеки, който малко или много се е видял тука, да побърза да се покае, защото силата на тези зали не е в самите тях, а в това, че всяка от залите има таен изход, който води в другата. Затова и много човеци са уловени едновременно от три, четири или дори и от шестте богове. Целият живот на такива ще премине в ходене от зала в зала, докато напълно изконсумират дела на живота си, даден под слънцето.

Колкото до желязната зала и железния бог, то укрепи сърцето си, защото там, за разлика оттук, ще видиш не отвратителното, но жестокото. А сега нека си идем оттук...”

След думите Си моят Спасител просто докосна главата ми и само след миг споменът от медната зала бе останал в мен само като факт, но не и като непосредствено въздействие.

²⁰ (Притчи 5:3-5)

4. ЗАЛАТА НА ЖЕЛЕЗНИЯ БОГ

Нека ти кажа, скъпи ми читателю, че по въздействието си това бе най-ужасната зала, в която стъпвах. И ако в предишните характера на лукавия беше прикрит, то тук той се изявяваше в голяма пълнота още със самото влизане. Аз виждах огромна желязна зала, в която всичко беше сиво и черно. Самите поклонници, които бяха стотици, нямаха естествени човешки очи, но зениците им излъчваха тъмен метален отблясък. По самите им дрехи, които силно се различаваха от дрехите на поклонниците в предишните зали, имаше остри шипове и вериги. Ръцете им бяха покрити с черни кожени ръкавици и те всички вдигаха ръцете си във въздуха и виковете им кънтяха, тъй че цялата зала ехтеше. Те викаха:

“В Името на Бога! В Името на Бога! В Името на Бога!”

Самият железен трон в залата беше празен, но Господ ми даде знак, че всеки момент там ще се появи железният бог. И ето, че той наистина се появи и цялата тълпа коленичи пред него. А демонът, който твърде много приличаше на звяра от златната зала, но този път тъмен, извика:

“Кой от вас ще се разпне за мене? Аз съм вашият Христос!”

Всички вдигаха ръцете си, като викаха:

“Избери мене!”

Тогава железният бог се наведе над самия си трон и отвори сандък, от който извади малко русо детенце, което светеше в невинността си, а после изкрещя:

“Който люби това детенце повече от мене, не е достоен за мене...”

След това се приближи до първия си поклонник и го попита:

“Ти любиш ли ме...”

А поклонникът изрева:

“Любя те, господи!”

Тогава железният бог му подаде детенцето, като каза:

“Докажи го!”

Поклонникът хвана детенцето с лявата си ръка, а с дясната извади нож от мантията си и прободете детето. Тогава върху лицето на железния бог се изписа видима усмивка и той изкрещя:

“Ето поклонник, който е достоен за мене...”

А след това продължи:

“Трябва да убедите всички, че това е пътят и начинът да ми се докажете. Защото за мен жертвата струва повече от милостта. Жертва искам, а не милост...”

След думите му поклонниците му започнаха да викат “Алелуя”. В този момент се обърнах към моя Господ и изтръпнах. Върху бялата ленена дреха на Исус се беше появило кърваво петно. Това ме ужаси и аз паднах в нозете на Господа, като заплаках и плачейки Го питах:

“Какво стана с Теб, Господи?”

А Исус тихо ми каза:

“Ето така ще Ме разпнат хиляди по хиляди в това последно време. Понеже тези тука са забравили, че който приеме едно малко детенце в Мое Име, Мене приема...”

Все още не разбирах дълбокото в думите на моя Бог. Затова Го попитах:

“Тук наистина ли стана убийство? Наистина ли има такива, които убиват деца, без дори окоето им да мигне?”

А Господ, като придържаше лявата Си ръка до раната на гърдите Си, добави:

“Когато преди десет години ти повярва в Мен не беше ли дете? Не се ли опитваха мнозина да те убият, понеже бяха роби на доктринерски си режими? И не направиха ли те всичко това уж в Моето Име? Не казах ли Аз на последователите Си, че:

“...даже настава час, когато всеки, който ви убие, ще мисли, че принася служба на Бога. И това ще сторят, защото не са познали нито Отца, нито Мене...”²¹

Как мислиш? Защо в това Мое предупреждение поставих първо познаването на Отца Си, а чак след това Себе Си?”

Отговорих:

“Господи! Ти дойде на земята да ни дадеш вяра и да ни научиш на вяра. Но Отец действа преди Тебе, защото Той работи в съвестта, в

²¹ (Йоан 16:2-3)

изворите на всеки човешки дух. Затова никой не може да дойде при Теб, ако не е чул от Него...”

“А знаеш ли в какво се превръщат онези, които не са чули от Него, а все пак се амбицират да дойдат при Мене?”

“Много просто, Господи! Те са с неподготвени съвести за Тебе, защото не са преживели покаяние и истинско обръщане. А всеки, който гледа назад, непременно гледа на дявола и дяволът му говори...”

“Виждаш ли как сам го каза?”

Ето затова всеки, който не е преживял истинско и спасително покаяние, твърде скоро идва да живее в тази зала. Дяволът прегаря съвестта му и му предлага едно напълно извратено Евангелие, в което не властва доброто, но злото войнстване на вярата. И точно за такива сподвижници на злото войнстване ти говори Словото, като казва:

“Има поколение, чиито зъби са мечове, и челюстните му зъби ножове, за да изпояжда от земята сиромасите и немотните сред човеците...” ²²

Но ти отново виж, че това е залата на железния бог. И гледай внимателно как той ще продължи речта пред поклонниците си...”

Обърнах погледа си към железния трон и видях как железният бог се изправи, извади библия и закрещя към поклонниците си:

“Колко от вас искат да ми бъдат войни? Колко от вас искат победа на всяка цена? Елате тогава, елате, елате. Оставете вашите човешки мечове, защото съм ви приготвил нещо по-превъзходно. Защото аз ще ви дам мечът на духа, а вие ще го изпробвате върху сърцата си...”

След думите му поклонниците се тълпяха и притискаха в него, а той вадеше от мантията си остри жезла и им ги даваше. А аз забелязах, че железният бог ги лъжеше на дребно. Защото поклонниците му държаха в ръцете си не мечове, но гвоздеи. Никой от тях обаче не усети размяната, защото опиянението и възбудата им беше много силна. Така поклонниците на железния бог хващаха гвоздеите си като се опитваха да ги забият в собствените си сърца. А понеже не успяваха напълно, зад гърбовете им

²² (Притчи 30:14)

наскачаха демони с тежки чукове, които довършваха започнатото. Така само след едно кратко време цялата зала се покри с паднали мъртви хора със забити в сърцата си гвоздеи. А железният бог, като се смееше ехидно и продължително, каза на демоните си:

“Дигнете ги сега тези мъртвите, защото те ще са моите Лазаровци по земята...”

След заповедта му демоните наскачаха в телата на прободените и ги изправиха на крака. Самото видение ме потрисаше и затова Господ извърна главата ми и ми каза:

“Сега разбираш ли каква е ролята на железния бог в това последно време? Сега разбираш ли, че този най-силен измежду силните духове на лъжепророка е изпратен да закоравява сърцата на човеците и да ги направи фанатици, за да презрат всяка милост и всеки призив за покаяние от Божиите слуги, пророците?”

Така без съмнение, с гвоздеите в ръцете си, които считат за Меч на Духа, те всички Ме пробождат в сърцата си чрез помощта на опитни и безжалостни демони. Но и на такива поклонници Аз ще въздам на точното време. Защото ще дойде мигът, когато ще Ме види всяко око...”

“И тогава Исусе ще Те видят и онези, които Те прободоха...”

Исус погали главата ми, а след това каза:

“Да, Стефане!

Но те ще Ме видят не за Спасение, а за страшно осъждане, което няма да има край. И димът от изгарянето им ще се издига до вечни векове. Затова нека никой не казва, че е покаян, но да моли Отец Ми за покаян дух и сърце. Защото пълно покаяние и напълно меки сърца са имали само малцина слуги в Словото Ми. Останалите са се обръщали само дотолкова, доколкото да не забравят света и стария си живот. И въпреки това Отец в Милостта Си ги е прибирал, защото е останал ненаранен и жив зачатъка на Духа вътре в тях. Но Съвършената Воля на Отец Ми за вас е да се обърнете докрай. Защото Аз бих спасил всеки каещ се престъпник на кръста дори в

последния миг и секунда на живота му, когато се обърне към Мен. Но Небето няма вече как да използва такива за благовестието.

Покайте се сега, обърнете се сега, бъдете Верни и отворени за Мен сега, защото тази желязна зала поглъща мнозина...”

Това бяха последните думи на Исус в желязната зала. След това ние влязохме през петата дървена врата, за да видя там дървения бог.

5. ЗАЛАТА НА ДЪРВЕНИЯ БОГ

Едва влязъл с Господ в тази зала аз се почувствах доста наясно с нея. Всичко вътре ми беше познато. Имаше съвсем малко нови подробности и сърцето ми веднага ги улови. Така например, самите поклонници на дървения бог се въртяха не просто в кръг, но вътре, в централната част на кръга беше поставен компас с две огромни стрелки, над който компас се намираше дървеният трон. Другото поразяващо очите нещо бе това, че сякаш всеки от поклонниците бе направен от дърво и самият изглед на поклонника бе такъв, щото излъчваше съвсем определено дърво. И ето, че вниманието ми бе насочено към самият дървен трон, защото видях как на него се възкачва дух, който ми беше стар познайник. И това беше духът на Езавел. Аз знаех твърде много за този дух, защото Господ вече ми беше дал да видя осъждението му на съдебен процес. Но ето, че тук духът на Езавел беше в по-екзотична обстановка, защото това бе неговата зала и неговото царство в неговото време. И ето, че този дух се изправи над поклонниците си, като заповяда:

“Нека палмите минат най-напред, а зад тях да останат маслините и накрая смокините...”

След заповедта на духа на Езавел поклонниците се пренаредиха и най-напред пред самия трон и компаса се намериха най-високите поклонници, след тях застанаха малко по-ниските и най-накрая се наредиха най-ниските. И в този момент Езавел заповяда на палмите да застанат в онази част на компаса, където стрелката сочеше север, като им каза:

“Северът е висок и има нужда от високи дървета...”

След това разпределението продължи с маслините и смокините. Духът на Езавел ги посочи, като каза:

“Вие, маслините и вие смокините, ще бъдете под властта на юга, защото сте ниски дървета и плодовете ви сочат надолу, към юга...”

След самото разпределение стана така, че около поклонниците на севера долетяха демони отгоре и бързо влязоха в сърцата им. Докато около поклонниците на юга изпълзяха демони отдолу и също влязоха в

сърцата им. Гледката беше твърде интересна и едновременно с това - тайнствена. И там Господ ми каза:

“Знай, че ако в тъмното царство има тайни служби, то в пълна степен техен началник е духът на Езавел. Този дух има даденото право от Луцифер да разпределя едни да отиват към силите на поднебесните власти, а други - под властта на ада. И за да разбереш не само ти, но и всичките ти братя и сестри онова, което наблюдаваш тук, то припомни си стиха от “Екlesiаст”, който казва именно за тази дървена зала на Езавел следното:

“...ако падне дърво към юг или към север, на мястото, където падне дървото, там ще си остане...”²³

Сега разбираш ли защо на централно място в тази дървена зала стои този компас? Сега разбираш ли, че ако падне дърво, то това е сигурен сигнал, че е било отрязано от корена си и лишено от почвата си? А кой друг да е толкова успешен в рязането на дървета, освен духовните потомци на племето Сидон и тяхната богиня Езавел? Защото именно за активността на тези сидонци Асаф записа своето предупреждение към бъдните поколения:

“Противниците Ти реват сред местосъбранието Ти; поставиха своите знамена за знамения. Познати станаха като човеци, които вдигат брадва върху гъсти дървета...”²⁴

Когато вдигнеш брадва върху дърво, то съдбата на такова дърво е да бъде отсечено от корена. А никой друг не упражнява тази сила, освен обладаните от духа на сидонката Езавел, който е духът на чародейството. Понеже тази Езавел е дъщеря на царя на Сидон и е най-успешното въплъщение на силите на злото. Именно чрез нея пратеният от дявола дух бе наречен дух на Езавел и това име му остана, като визитка на постоянния му почерк на земята.

Нека братята и сестрите Ми си спомнят думите на Соломон за качествата на сидонците. Защото той някога каза на царя Хирам:

“Сега, прочее, заповядай да ми насекат кедри от Ливан; моите слуги ще бъдат с твоите слуги; и ще ти дам заплата за слугите ти

²³ (Екlesiаст 11:3)

²⁴ (Псалом 74:4-5)

напълно според както ще речеш; защото ти знаеш, че между нас няма човек, който знае да сече дървета толкова изкусно, колкото сидонците...”²⁵

Ето затова, момчето Ми, в тази зала се изковават най-големите успехи на Вавилонската религиозна система. И сега забеляза ли, че духът на Езавел извърши разпределение на поклонниците си върху компаса? Забеляза ли, че отсечените палми отидоха на север, а маслините и смокините - на юг?”

“Да, Господи! Забелязах това!” - казах аз. А Исус продължи:

“Имай разбирането, че северът е властта на началствата и властите на Вавилон, понеже на един атлас северът винаги сочи нагоре. Докато югът са силите на ада, защото югът сочи надолу...”

“А защо, Господи, Езавел избра именно палмите за севера, а смокините и маслините - за юга?” - попитах отново аз. А Господ каза:

“Палмите са човеци, които са били издигнати високо в познаването на Бога, но впоследствие са отпаднали поради гордост и превъзнасяне. Именно и точно това е било отсичането им от корена.

А не съм ли аз Коренът? И когато някой бъде отсечен от Мен, той ще устои ли? Не казах ли аз, че отделени от Мене не можете да сторите нищо?

Но ето тук е силен духът на Езавел. Защото на Вавилон са нужни високи палми, с които да измами целия свят. На Вавилон са нужни служители, които са били издигнати високо, но са отпаднали, а никой от растящите по-долу от тях не е забелязал отпадането им. И точно тогава тези високи палми с отрязани корени започват да лъжат църквите със собствения си пример. И мнозина, понеже не искат да изпитат духа на всяко нещо, бързат да погинат в най-изкусителните клопки на дявола. Ето защо палмите се използват от Езавел, за да убиват цели църкви. Колкото до маслините и смокините, то това са онези, които са били с Мене и не са били издигнати толкова, но са отпаднали. Тогава, понеже в много от нещата са останали земни, дяволът използва такива, за да докарва върху

²⁵ (III Царе 5:6)

отделните хора силата на ада. Силата на магиите, чародействата, урочасванията. И в това отношение маслините говорят малко думи, но с огромно сатанинско помазание, докато смокините говорят много думи, но с малко сатанинско помазание, така щото едното винаги компенсира другото и в крайна сметка разрушението в живота на човеците е факт. Затова нека всеки знае, че единственият начин да се опазите от тази дървена зала е да имате здрава връзка с Корена. А здравата връзка с Корена идва само от изобилното познаване на Божия Пророчески Дух. Сега нека напуснем тази зала, за да видиш последната, в която измамата и коварството са по-големи от всички останали зали...”

След тези думи Исус ме изведе от дървената зала и така ние влязохме в каменната зала.

6. ЗАЛАТА НА КАМЕННИЯ БОГ

Още с влизането в тази зала аз забелязах, че тя се различаваше от другите, по това, че тук имаше множества от каменни тронове на които седяха каменни човеци. Всички те бяха като замръзнали в изображенията си. И в цялата зала имаше само един поклонник, който сновеше и тичаше от трон на трон, за да се покланя и целува нозете на седящите върху каменните тронове човеци. Всичко това ме смути достатъчно много, за да не мога да си го обясня. Защото докато в другите зали имаше един бог и много поклонници, то тук картината беше обратната - имаше много богове, а само един поклонник. Гледайки самото видение вече знаех, че няма да го разбера без благодатната намеса на Господ. Затова се обърнах към Исус и Го запитвах:

“Господи! Какво е това недоразумение? Та тука аз виждам само един поклонник, който тича като финикиец от трон на трон, за да се кланя и целува краката на каменните богове...”

А Исус ми каза:

“Това е залата на тщеславния дух и не е никак чудно, че наблюдаваш всичко това. И този тука, който се кланя на каменните богове, просто повтаря греховете на своите вдъхновители. В него има много, както от Аарон, така и от Саул...”

Казаното от Господ за Аарон и Саул ме накара да напрегна всичките си мисли и да си спомня с какво тези човеци са разгневявали Господа. Досетих се, че за Аарон бе това, че той изля златното теле, а за Саул бе това, че се подведе по користолюбивия дух на поданиците си, така щото при битката с амаличаните той допусна израилтяните да се нахвърлят на користите им, които бяха мерзост за Господа. Така ми стана ясна цялата картина на онова, което виждах в каменната зала. Ето защо казах на Исус:

“Господи, ако правилно съм Те разбрал, то грехът на Аарон и Саул е този, че за тях името на Господното общество струва повече от Името на Самия Бог. И както Аарон се подведе от исканията на Израиля, та им изля златното теле, така и Саул се подведе от същите искания, та допусна израилтяните да приберат користи, които са мерзост. А когато не владееш

над някого, но този някой те владее, то непременно онзи, който те владее, ти става бог... Така ли е?"

А Исус ми каза:

"От каквото бъде победен някой, на това и роб става. И днешната тотална трагедия на много църкви е именно тази, че пастирите бързат да угаждат на църквите си, вместо на Бога. Църквите им искат пари и богатство. И пастирите проповядват за пари и богатства. Църквите искат лъскави проповеди за огромно самочувствие. И пастирите проповядват такива проповеди. Църквите искат златни телета. И пастирите им ги изливат. Църквите искат користите на целия свят. И пастирите допускат тези користи в Храма. И ако помислиш докъде ще стигне всичко това, то ще ти стане ясно защо този един единствен поклонник търчи от трон на трон, за да се кланя и целува крака, тръгнали по пътя на света, а не по пътя на Бога. Затова днес ти ще видиш църкви, които вярват на църкви, както и човеци, правещи изповеди, че вярват в църквата, а не в Онзи, Който проля Кръвта Си за тях. Виж това във видението, което ще ти се разкрие в тази каменна зала..."

И действително, братко мой, Господ направи във видението да се разкрие ново видение. Аз виждах две голи жени, които безсрамно се прегръщаха и целуваха. След тях във видението видях голи мъже, които правеха същите гнусотии и безобразия. Затова извиках към Господ:

"Моля Те, Исусе! Прекрати това видение! Та това си е направо блудство!"

А Господ каза:

"Тази каменна зала е пълна именно с такива блудства. Защото когато църква се влюби в друга църква и двете започнат да си отдават почести и хваления една към друга, то тогава камъните на едната църква считат камъните на другата за богове и камъните на другата считат за богове камъните на първата. Но ето именно това прави тщеславният дух. Той прави възможно блудството на църква с църква и на пастири с пастири, както и видя от видението. Стават ли ти вече по-ясни думите на Апостол Павел? Става ли ти ясно защо той, пишейки за Божия гняв, изяви и това:

“Затова Бог ги предаде на срамотни страсти, като и жените им измениха естественото употребление на тялото в протиеестественое. Така и мъжете, като оставиха естественото употребление на женския пол, разжегоха се в страстта си един към друг, струвайки безобразие мъже с мъже, и приемаха в себе си заслуженото въздаяние на своето нечестие. И понеже отказаха да познаят Бога, Бог ги предаде на развратен ум да вършат това, което не е прилично...”²⁶

Така днес тщеславните църкви отказват да познаят Истинския Бог и да отдадат Славата само на Него, а наместо това си отдават слава една на друга. А това непременно води до блудство както на жени с жени, така и на мъже с мъже. И никой от тях не си даде сметка, че за естественото употребление на Тялото Христово е нужно да умрат човешките амбиции, да умре егоизма, за да остане онази чиста и ревнива вяра, с която служителят Ми Павел изповяда:

“...защото ревнувам за вас с божествена ревност, понеже ви сгодих с един мъж, да ви представя като чиста девица на Христа...”²⁷

Чиста девица е онази Моя Невяста, която гледа към Мен, а не към други девици. И чисти пастири са онези, които знаят и помнят, че Църквата не е тяхна, но Божия. Когато забравят това, тогава не пастирят владее църквата, но църквата владее пастира и той търчи като поклонник на каменни богове, за да целува краката на всички, които го владеят. Защото тогава целият този храм вече не е Храмът от живи камъни, вградени в Духа за Божие обиталище, но храм от каменни богове, вградени във Вавилон, за обиталище на духа на Антихриста. Ето защо кажи на всичките Ми братя и сестри да търсят само Мен, само Мен, само Мен. Защото блудството на пастири с пастири и на църкви с църкви днес е по-силно от всякога и тази каменна зала е триумфът на Вавилон над народа и обществото на Бога. С нейното разглеждане приключва и духовният поглед, който ти дадох върху цялата активност на Вавилон. А далеч да бъде от Господ вашият Бог да свидетелства на която и да е от мерзостите на дявола. Нещо друго ще направя аз. Нещо, за което ви говорят

²⁶ (Римляни 1:26-28)

²⁷ (II Коринтяни 11:2)

пророческите стихове от Даниил. Защото вече Милостта Ми над обществата, покварени от Вавилон, е изчерпана, поради голямото презрение към слугите Ми, пророците. Затова нека отново те върна горе, в небесните места, за да видиш нещата, които ще извърши Божията ръка...”

След думите Си Господ просто направи видението със залите на боговете да се прекрати и аз отново се намерих в небесните области на Божия Пророчески Дух, където щях да видя най-голямото Божие знамение против Вавилон. Но преди това Исус ме просвети, за да разбера, че именно случилото се с Валтасар е образ и сянка на последното време.

VI. БОЖИЯТА МЯРКА ЗА ВРЕМЕ ПРОТИВ ВАВИЛОНСКИТЕ ЦАРЕ

Братко мой, скъпи ми читателю!

Аз съм убеден, че нито едно сърце не може да остане безразлично от нещата, които ми показва Господ Исус. Защото самите видения в пълна степен отразяваха днешното състояние на църкви и вярващи, които твърде лекомислено допуснаха духът на света да ограби силата на благовестието и самият пример на Божия Син. Аз не зная как различните човеци четат Библията и как я интерпретират. Аз също така не зная доколко Исус е реален в живота им или не е реален. Но аз със сигурност зная, че въпреки милионите тълкувания и напасвания на Божието Слово с човешките интереси, пред Трона на Всемогъщия Бог ще остане отворена Божията Библия и именно тя ще бъде ситото за придобиването на Небесния дял и Вечното Спасение. И трагедията на мнозина ще бъде толкова по-голяма колкото по-малък са направили Исус в мисловните си представи. Изобщо, разбери простичката истина, че вярата е онази величина, която измерва твоята мярка с мярката на Бога. Колкото по-малка е твоята мярка, толкова по-голяма ще е Божията и ти ще бъдеш напълно зависим от Него. И обратно - колкото по-голяма е твоята мярка, толкова по-жестоката ще е заблудата, в която си впримчил сърцето си. Защото Бог никога няма да стане съизмерим с тебе, но ти трябва да се стремиш да станеш съизмерим с Бога. И този стремеж не бива да угасва през целия ти живот.

Няма да скрия от теб, че сърцето ми е било удивлявано от самочувствието и високомерието, с което някои човеци са поставили себе си в Църквата. И когато съм се опитвал да видя тези хора през учението на Исус, че най-големите ще бъдат слуги на всички останали, то никога не съм успявал. Защото е точно обратното. Защото тези вавилонски царе, които днес са се навъдили всред народа и обществото на Бога, са буквално идоли и богове, изгубили разсъдък си и нещо повече - мотивирани да подлудят и измамат всички около тях. И понеже никога Исус не ми беше давал да знам за Божието отношение към такива, то и затова сърцето ми страдаше,

защото едва ли не си мислех, че властта и беззаконието на такива се увековечава.

Нищо подобно! Оказа се, че това е просто един сезон, един отрязък от време, допуснат от Вечния Съдия, за да се явят тайните помисли и намерения на всяко сърце. И нека сега ти разкрия разговора, който имах с Исус, преди Той да ми разкрие знамението с пишещата ръка в двореца на цар Валтасар. Ето какви думи ми говори Спасителят:

“Можеш ли да си представиш, че Божият народ би съгрешил, ако всред него е възвеличен и изявен Божият Авторитет? Биха ли съгрешили децата в присъствието на Баща си, когато знаят, че Той ги гледа и наблюдава и когато те самите Го гледат и наблюдават?”

“Не, Господи! Защото тогава би имало силен респект в децата към Баща им и те биха вършили само онова, което Му е угодно...”

“Точно така е. Но представи си друго. Представи си, че Бащата реши за миг да остави децата Си, за да изпита колко силно е Словото Му в сърцата им. Ще бъдат ли и тогава децата удобни на Волята на Баща си?”

“Господи, едни ще останат удобни, но други - не. Тук вече напълно ще стане ясно кои пазят Словото Му в сърцата си и кои не го пазят...”

“Добре тогава! А за да разбере Бащата дали пазят Словото Му и дали Го обичат, то не трябва ли да се допусне и присъствието на изкусител, чрез който да стане най-ясно кое сърце какво е?”

“Разбира се, Господи! Защото ако Словото ни дава твърдост, то тази твърдост трябва да бъде доказана и опитана чрез натиск...”

“Виж тогава думите на Апостол Павел към Солунците. Виж как Апостолът заявява именно за тази Божия инициатива:

“И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата...”²⁸

Защо Бог иска някои да повярват лъжа? Не Му ли е повече угодно да повярват Истината Му? Защо именно Отец Ми се ангажира да изпраща заблудата?”

²⁸ (II Солунци 2:11-12)

“Господи, аз вярвам, че Отец изначало знае кои са Неговите и кои не са. И за да не съществува вероятност във Вечния Живот да обитават такива, които не са Негови, то и затова е допуснато това сито за сърцата на всичките човеци. Защото, колкото до възможността на Отца да направи всички послушни на Волята Си, то аз никак не се съмнявам в това. Само едно от древните Му знамения над Египет би направило цялата Църква да Му се покланя и да не остане дори и един антихрист. Но тогава вярата би се превърнала в страх и Любовта на Отца не би била пълна, защото в Любовта няма страх...”

“Точно така е! И ето затова днес е такава време. Време, когато от добра воля следваш Бога или от зла воля Го презираш. И сега си спомни как Моисей отиде на планината, за да вземе скрижалите със заповедите. Бяха ли оставени тогава израилтяните да живеят както си поискат?”

“Да, Господи! Отец ги остави да действат по съвест и ако искат да помнят пророка Му Моисей, а ако искат - да не го помнят. Но те не си спомниха за пророк Моисей, но го обявиха за беглец и измамник, а след това си изляха златното теле...”

“А колко време продължи този изпит за Израиля?”

“Господи, това продължи четиридесет дена, защото толкова дни Моисей се бавеше на планината Синай...”

“Добре тогава! Ако някога Бог така изпита Израил, миг, преди да му даде Завета Си, не изпитвам ли и аз днес Църквата Си точно така, миг преди да изпълня Завета Си? И докато Младоженецът се бави не дойдоха ли при девиците всякакви други младоженци?”

“Разбира се, че дойдоха, Исусе! Въпреки, че все още нямам мъдрост да свържа някогашния изпит на Израиля с днешния на Църквата...”

“Нямаш тази мъдрост, защото не съм ти разкрил Божията мярка. Но когато ти я разкрия ти ще видиш, че изпитът за Църквата днес е същият, както някога за Израил. Понеже, кажи Ми, не е ли днес времето, когато целият свят се подготвя за явлението на човека-Антихрист?”

“Точно това е времето, Господи! Защото днес Вавилон е по-силен от всякога!”

“Виж тогава в Откровението за колко време вавилонските царе получават власт като царе заедно със звяра...”

Отворих “Откровението на Йоан” и видях как там за този факт беше записано:

“...и десетте рога, които си видял, са десет царе, които още не са получили царска власт, но за един час получават власт като царе заедно със звяра; те са единомислени и предават на звяра своята сила и власт...”²⁹

И тогава казах на Господ:

“Виждам, Исусе, че вавилонските царе получават власт заедно с Антихрист за един час...”

“Значи, както сам се убеждаваш, Отец е допуснал беззаконието на вавилонските царе да продължи един час, докато получат власт като царе с Антихриста. А сега помисли земна мярка ли е този час или е Небесна мярка. Защото няма цар, който за един земен час да получи цялата власт над отстъпилата църква. Колко повече, когато не един, но десет царе получават властта си. Какво е скрито зад този един час, Стефане?”

“Господи, явно, че това е мярката на Отец...”

“Придобий си тогава мъдрост от Словото, за да разбереш тази мярка. Не ти ли казва Моисей в деветдесети псалом, че пред Господ един ден е като хиляда години? И ако хиляда години са един ден, то колко ли време е един час?”

“Господи, тогава излиза, че един час е малко над четиридесет години!”

“Е, имай тогава разбирането, че последните вавилонски царе на земята получават властта си в последните четиридесет години. Толкова е времето, което е дадено от Отец, за да изпита последните църкви на земята. Но също толкова е и времето, в което трае последното изливане на Святия Дух, известно като “късен дъжд”. И както четиридесет години Отец се радва на всички, които укрепяват

²⁹ (Откровение 17:12-13)

сърцата си със съвършено познаване на Волята Му, така Той четиридесет години негодува против всички, които като блудници Го оставят. И ето в тези четиридесет години се е уголемявал и последният Вавилон, който е великата блудница, измамила целия свят. А сега помисли какво ще се случи в края на четиридесетте години? Или нека ти задам въпроса така:

Какво се случи в края на четиридесетте дена, след като Израил изля златното теле?”

“Господи, тогава пророк Моисей се върна от планината и като видя беззаконието на Израиля, счупи плочите със заповедите...”

“Ето така, момчето Ми, в края на времето на земята се завръща Пророческия Дух на Отца Ми в слугите Му и чрез Него и Аз ще счупя плочите Си, защото ще прекратя Завета Си с всички, които презряха Евангелието, според както го пророкува и Захария:

“И като взех тоягата Си Благост, пресякох я, за да унищожа завета, който бях направил с всичките племена...”³⁰

И именно това прекратяване на Завета Ми с църквите, обладани от Вавилон, е засвидетелствано в “Книгата на пророк Даниил” на онова място, където ръката на Човешкия Син ще пише по стените на царския палат думите Си “М’не, М’не, Т’кел, Упарсин. Затова виж и самото знамение при писането, за да се укрепят сърцата на онези, които са верният Ми остатък в това смутно и жестоко време...”

³⁰ (Захария 11:10)

VII. РЪКАТА, КОЯТО ПИШЕШЕ НАДПИСА

А сега, скъпи ми читателю, те моля да внимаваш във всичко, което ще ти се открие оттук нататък, защото тази книга стига своята кулминация. Сам можеш да предположиш, че праведният и Свят Господ няма да търпи нечестията в Храма Си, но ще го накаже и отсеке завинаги. Аз просто искам да бъдеш убеден, че Той вече е започнал наказанието и отсичането и белезите на този велик надпис по стените на царския палат буквално се реализират пред очите ти.

Нека сега ти кажа какво преживях, когато Господ ми даде самото видение. Аз се намирах пред огромен царски палат, построен във възможно най-голямото великолепие. Той бе украсен с рубини и скъпоценни камъни, а рамките на прозорците му бяха от чисто злато. А до мен се появи Исус, като ми каза:

“Внимавай във всичко, което ще видиш, защото видението е пророческо и ще се сбъдне точно така, както го виждаш...”

След думите Си Господ се приближи до вратата на двореца, зад която беше царската стая. Той протегна ръка и почука. Измина време, но никой не Му отвори, въпреки, че зад самата врата се усещаше шум от празненство. Господ втори път почука, като този път увеличи силата на ударите по вратата, така щото те биха събудили и спящите. Но и този път никой не отвори. А Исус се обърна към мен, като ме попита:

“Виждаш ли, че стоя на вратата, а никой не иска да отвори, въпреки че чукам?”

“Да, Господи! Виждам това!” - отговорих аз. А Той продължи:

“Щом не искат да Ми отворят, то Сам ще вляза...”

Тогава стана нещо чудно. Самата ръка на Господ Исус се отдели от Тялото Му и премина през ключалката на вратата на царския дворец, а заедно с това Господ ме направи и аз във видението да последвам ръката Му. Тогава ръката застана над самата стена, пред която празнуваха големците. Те бяха разстлали големи маси, върху които имаше всевъзможни напитки и ястия. Валтасар беше там и беше във вихъра на царското си настроение. Той беше пиян от виното и миризмата му беше повече от

отблъскваща. Въпреки това слугите му отляво и отдясно не преставаха да му сипват вино в златната чаша. Ето защо никой в тази пиянска оргия не забеляза ръката Господна, докато Бог не направи всички светила в царската стая да угаснат и да остане само светилника, който беше до самия Валтасар. А ръката на Исус започна да пише по мазилката на самата стена. Най-интересното бе това, че за разлика от обикновеното писане, при което човек би употребил само показалеца си, тук Исус пишеше едновременно с петте Си пръста. И надписът от ръката Му гласеше:

“М’не, М’не, Т’кел, Упарсин...”

Това накара Валтасар да се сепне и зяпне от учудване. В следващия миг видението се прекрати и аз отново бях с Господ пред самата врата на царската стая. А Исус ме попита:

“Забелязваш ли, че в това видение ти виждаш много повече, отколкото в самия библейски разказ?”

“Да, Господи! Защото библейският разказ се ограничава само с това да покаже как Твоята ръка пишеше по мазилката на стената, а тук виждам, че преди знамението с надписа Ти чукаш настоятелно на вратата, но никой не Ти отваря. И едва след това ръката Ти влезе, за да извърши знамението...”

А Исус отново ме попита:

“А видя ли, че Аз не пишех само с показалеца Си, както би било нормално, но едновременно с петте Си пръста, както казва това и библейският разказ. Защо едновременно с пет пръста пишеше твоят Господ?”

Отговорих:

“Господи, аз вярвам, че тук ръката Ти олицетворява петкратното служение в Църквата. Ето защо писането едновременно на петте пръста означава, че Ти ще Си послужиш в изобличението над Вавилон не само с показалеца, който са Твоите пророци, но с всички от петкратното служение. А това ще бъде не друго, но събуждането и запалването на светилника на онези пет разумни девици. Понеже в библейския разказ от Даниил е писано, че ръката пишеше срещу светилника, тоест, светилникът осветляваше писаното. А така излиза вярна и притчата Ти за петте девици, които запалиха светилниците си...”

“Точно така, момчето Ми. Точно така ще постъпи твоят Господ. Защото непременно имам остатък, който ще чуе Гласа Ми и ще извърши Волята Ми. А сега помисли върху друго:

Защо не влязох целият в царския палат, а само ръката Ми влезе вътре?

Замислих се и не можех да отговоря. И затова казах:

“Не знам, Господи...”

В този момент гласът на Исус се измени и стана страшен. И Той ми каза:

“Да бъде ли Лицето Ми свидетел на мерзостите, които вършат тези тука? Да бъде ли Образът Ми на място, където се подвизава друг образ? Но ето затова само ръката Господна влезе на това място на запустение, защото непременно тази ръка ще накаже богоотстъпниците. И сега отново се върни на началото на видението и отново помисли защо стоях и чуках на вратата...”

Докато Господ ми говореше отговорът вече беше се явил в сърцето ми. Затова Му казах:

“Господи! Ти ни казваш в Словото Си, че миг преди свършека ще стоиш на вратата. И аз вярвам, че Ти хлопаше, за да могат да Те чуят онези, които са заспали или са пияни, нежели изтрезнеят от пианството си...”

“Точно така, момчето Ми. Но и това не е всичко. Понеже кажи Ми, къде другаде освен в “Книгата на пророк Даниил”, в коя друга пророческа книга и в кой друг пророчески стих дословно се повтаря видението, което току що ти дадох? Понеже ти сам видя, че Господ чукаше, но слугите на Валтасар отвътре не отвориха. Така се наложи Господ да провере ръката Си през самата ключалка, така че ръката Му да извърши знамението с надписа...”

О, прекрасни Господи! Твоята мъдрост е съвършена!

Аз вече знаех отговора, защото той проблесна в самия въпрос на Исус. И затова Му казах:

“Господи, видението Ти дословно повтаря пророческите стихове от “Песен на песните”, където Ти хлопаше на вратата на тщеславната църква, но тя не пожела да Ти отвори. Така се реализираха пророческите стихове:

“Възлюбеният ми провря ръката Си през дупката на вратата; сърцето ми се смути за Него...”³¹

Това е стихът, който дословно се реализира в това видение пред очите ми...”

“Как мислиш? Смути ли се сърцето на Валтасар, когато видя надписа? И ще се смутят ли днес сърцата на вавилонските царе, когато видят абсолютно същия надпис?”

“Да, Господи! Понеже за Валтасар бе писано, че:

“Тогава изгледът на лицето на царя се измени и мислите му го смущаваха...”³²

А Исус добави:

“Не може ръката Господна да пише по стените на царския палат и това да не смути царете. Ето така и чрез тази книга Аз ще ги смутя, и не само ще ги смутя, но ще извърша скритото в пророческия надпис по стената. Въпреки, че дори тогава няма да се покаят от блудствата си. Затова нека сега ти разкрия трагедията на Валтасар, който е преобраз на закоравените пастирски сърца, а след това да видиш и самото пророческо значение на надписа, понеже е Божие изобличение против всички, които служат на Вавилон...”

³¹ (Песен на песните 5:4)

³² (Даниил 5:6)

VIII. ТРАГЕДИЯТА НА ВАЛТАСАР

Следиш ли мисълта на Господ, скъпи ми читателю? Разбираш ли дълбоките намерения на Святия Дух чрез тази книга? Става ли ти ясно, че Божието Слово е свършено свързано и неделимо и само по Волята на Отца ние бихме имали мъдрост да разберем писаното?

Досега Бог ми е давал много откровения и видения против Вавилон, но смея да твърдя, че никога сърцето ми не се е къпало в такава Благодат и Помазание, както в Духа на тази книга. Сега искам да видиш колко пълна и невъзвратима е трагедията на Валтасар. Сега искам да видиш, че днес е денят и сега е часът да напуснеш царския му палат, защото съдбата на този Валтасар ще споделят мнозина, а аз не искам ти да си от тях. Защото онази тщеславна девица, която си лежеше гола на постелката, изгуби точното време на своето покаяние и възвръщане. Тя умуваше. Тя се чудеше. Тя се опитваше доктринално да определи Божиите слуги, пророците и понеже не пасваха на доктрините ѝ, затова и не стана на точното време. Ставането ѝ беше по-късно, тогава, когато се сбъдна писаното:

“Аз станах да отворя на възлюбения си; и от ръцете ми капеше смирна и от пръстите ми плавка смирна върху дръжките на ключалката. Отворих на възлюбения си, но възлюбеният ми беше се оттеглил, отишъл бе...” ³³

Ако има стихове от Библията, които аз не бих желал да сполетят никого, то те са именно тези, както и другите, за които сега ще говоря. И така, Валтасар вече беше прочел надписа. Така и днешните закоравени наемници и слуги на Вавилон са прочели не едно и две изобличения, но въпреки това не са се покаяли и отвърнали сърцата си от греха. И тези съвременни Валтасаровци преживяват трагедия, понеже са изгубили чистия разум на Духа и са останали само с комерсиализма и мярката на алчността и користолюбието. Ето върху кои стихове Исус направи внимателно сърцето ми. Той ми каза:

“Забележи състоянието на Валтасар, защото то е пълна духовна картина на състоянието на днешните слуги на Вавилон. Прочети в

³³ (Песен на песните 5:5-6)

библейския разказ какво бе писано за ефекта от надписа върху самия цар...”

Така аз отворих библията си на “Книгата на пророк Даниил” и прочетох там следното:

“В същия час се появиха пръсти на човешка ръка, които пишеха, срещу светилника, по мазилката на стената на царския палат; и царят видя тая част от ръката, която пишеше. Тогава изгледът на лицето на царя се измени и мислите му го смущаваха, така щото ставите на кръста му се разхлабиха, и колената му се удряха едно о друго...”³⁴

Едва прочел стиховете Исус започна да ми говори, като казваше:

“Виж сега, че Валтасар преживява четири етапа на своята трагедия и духовно разрушаване:

Първи етап: Изгледът на царя се изменя.

Втори етап: Мислите му го смущават.

Трети етап: Ставите на кръста се разслабват.

Четвърти етап: Колената се удрят едно в друго.

Както сам виждаш, в първия етап изгледът на царя се изменя. Това абсолютно доказва, че той повече не стои в Моя Образ, защото е излязъл от Моите планове и е влязъл в плановете на духа на Антихрист. А за плановете на лъжепророка е писано, че извърши...

“...знаменията, с които измами ония, които бяха приели белега на звяра и които се покланяха на неговия образ...”³⁵

Когато изгледът на един цар се изменя, то значи, че такъв вече е приел да служи на друг Исус, друг дух и друго благовестие. Виж сега и втория етап: Смущение в мислите.

Защо е това смущение в мислите?”

“Господи, когато някой е тръгнал да проповядва земното, просперитета, и мерзостта, докарваща запустение, то такъв е на път да бъде много смутен, понеже сам дори не може да си обясни защо проповядва лъжа, която иска другите около него да приемат за истина. И понеже вече не може да се освободи от връзките, с които е бил вързан от дявола, поради

³⁴ (Даниил 5:5-6)

³⁵ (Откровение 19:20)

многого си компромиси, то и затова в смущението си такива царе крещят, плюят и говорят зло, без дори да могат да си обяснят защо са станали проводници на такава злоба...”

“За всяко обяснение е нужно да имаш Духа на Истината, понеже Той упътва на всяка истина. Но какво да кажеш за тези духовни потомци на Валтасар, след като третият етап на трагедията им е такъв, че ставите на кръста им се разслабват? Какво са ставите? И не казва ли Апостолското послание, че Моето Слово пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка?”

“Господи, ставите в пълна степен отговарят на съвестта, понеже са кости, а костите дават опора на тялото така, както съвестта - на духовния човек. Но когато тази съвест е прегоряла, поради похулената Истина, то тогава и ставите на кръста се разслабват. Такива, като Валтасар, в пълна степен са забравили силата на Апостолския призив:

“Стойте, прочее, препасани с истина през кръста си...” ³⁶

Ето защо този Валтасар просто е изгубил водителството на Истината и съвестта му е прегоряла...”

“А може ли някой, който е с прегоряла съвест, да преживее покаяние?”

“Не, Господи! Такъв е обречен, понеже самото покаяние е умиването на съвестта с чиста вода, а не можеш да умиеш нещо, което си прегорил и изгубил...”

“Виж тогава и самото знамение на четвъртия етап. Защото то е най-страшното за Валтасар. Понеже какво ще рече колената ти да се удрят едно в друго?”

Този последен въпрос на Исус беше много дълбок и аз не можех да отговоря. Тогава казах на Господа:

“Господи, трудно ми е да разбера това. Първоначалното впечатление говори за симптоми на слабост в краката, но едва ли това е верният отговор...”

“Не, Стефане! Не това е верният отговор. Верният отговор ще разбереш, като ти покажа видението със самия Валтасар...”

³⁶ (Ефесяни 6:14)

Така Господ ми даде видение с цар Валтасар. Виждах как този цар си гледаше надписа на стената с тъжно лице, но не правеше нищо, за да се покае. В един момент видях, че се опита да падне на колене, но докато краката му се сгъваха самите колена се удариха едно в друго и царят пак се изправи. И така - няколко пъти. А тогава паднаха люспи от очите ми.

Затова казах на Господ:

“Господи, когато някой иска да се покае, то такъв коленичи и проси милост, като признава греха си. Но ако не се смята за грешен, то тогава не желае да коленичи пред Теб, но гордостта на сърцето му прави колената да се ударят едно в друго и така да си остане прав в собствените си очи...”

“Ето така, момчето Ми, ти става ясен най-жестокият проблем на днешните пастири. Те имат крепост на непогрешимост. Те си мислят, че стоят. А когато си мислиш, че стоиш, тогава в духа ти дяволът вече е създал лукава съвест. Тази лукава съвест отговаря на нозе, които не могат да коленичат. И ако все пак опитат, то колената се удрят едно в друго, тоест, самата мисъл за покаяние рикошира в гордостта и така човек не коленичи, а си остава прав в собствените си очи. И това не е нищо друго, освен Божие проклятие върху всички, които се поклониха на дявола и целунаха нозете му. Когато си целунал нозете на лукавия, тогава придобиваш нозете му. А тези нозе и до днес не са се покаяли, нито са коленичили, понеже и до това последно време Луцифер се има за прав в собствените си очи. И негови ще бъдат всички, които се имат за прави в очите си и така презират всяка мисъл за покаяние и всяко слово с изобличение...”

Казаното от Исус за кой ли път ме убеди, че Неговият ум е възможно най-голямото съкровище, с което можем да напълним сърцата си. Затова паднах в нозете Му и Му казах:

“Господи, никога не ме лишавай от коленичещи нозе. Нека дори тогава, когато Словото Ти в нищо не ме изобличава, да остана с възможност да коленича. Защото кой знае помислите на сърцето ми по-добре от Теб? И кой друг да е Съвършеният Сърцеведец, освен Отец?”

“Няма друг!” - ми каза Господ и допълни:

“Нека Словото Ми в тази книга прибави благоразумие на всяка ревност и ревност на всяко благоразумие, защото времето е кратко. Толкова кратко, колкото да прочетеш надписа по стените на царския палат и до свършека да изчистиш цялото си сърце и всичките си помисли. А сега нека вече ти покажа и самият надпис и неговото значение за последната Ми Църква...”

IX. М'НЕ, М'НЕ, Т'КЕЛ, УПАРСИН

Ето, скъпи ми читателю, и последната глава на тази книга. Дали ще ѝ повярваш аз не зная, защото има Един, Който докосва и убеждава, променя и изгражда. От мен се искаше да стоя в покорство пред Него и да поема отговорност с името си за съдържанието на книгата. Останалото е изцяло в предузнанието на Бога, според Неговата промисъл. За разлика от други книги, в които Исус отдалеч приготвяше сърцето ми, тази бе написана на един дъх, като едно цялостно изживяване, като един духовен маратон из областите на Божия Пророчески Дух. И Господ постъпи така, за да зашемети лукавия и да не му даде възможност да смуцава и атакува. Благодаря на Исус за това. А сега за най-главното.

Исус отново беше при мен. И отново ми говореше. Ето какво ми казваше Той:

“Сега ще ти покажа самият надпис “М'не, М'не, Т'кел, Упарсин”, за да го прочетеш не с твоите, но с Божиите очи. Защото Отец Ми има спор с Вавилон и скоро ще му даде да изпие чашата с виното на яростния Му гняв.

Преди всичко знай, че нищо не е така, както изглежда, че е. Измамата на дявола е построена върху способността на човешките възприятия. Тя е така направена, защото онези, които обичат да разчитат на онова, което виждат, вкусват, слушат и докосват, веднага да я пожелаят в сърцата си. Затова всеки на земята би искал да вярва в бог, който решава проблемите на живота му. Бог, който е изобилен откъм пари и наслаждения. Бог, който за удобство наричаш Исус, за да бъдеш в крак със съвременните религии. Ето затова и този Вавилон, който се е уголемявал през цялата история на човечеството, винаги за удобство на човешкия ум е бил категоризиран като Небесно царство и Рай, за да излъже и поквари колкото е възможно повече човеци. Затова стесненият път стана широк, и тясната порта - като триумфалната арка в Париж. Но било, че човеците си създадоха мисловни идоли или други просто им ги натрапиха, Евангелието Ми остана. Било, че някои забогатяха,

понеже "Исус" им дал просперитет, а други си построиха палати, за да станат "Авраамови" чеда, тясната порта си остана тясна и стесненият път си остана стеснен. И когато с Отец Ми виждахме затлъстяването на сърцата и изместването на фокуса от Словото, Ние знаехме, че непременно идва време, когато надписът ще бъде написан и болезненото разделяне ще бъде осъществено. Затова днес Моята ръка написа по стените на всички тщеславни дворци за свидетелство на всичките им царе:

"М'не, М'не, Т'кел, Упарсин"! Мне, Мне - преброени дни на царство, лишено от Божието Помазание!

Аз, Господ и Бог Исус Христос, вече преброявам дните на вашето царство и ги свършвам. Аз, Господ Исус Христос, заявявам против вас, че вие не сте Моя избран род, царско свещенство, и Свят народ. Затова ръката Господна вдига от вас Маслото на Помазанието, защото сърцата ви копнеят за друго помазание. Помазание не за златните улици на Небесния Ерусалим, но за златните телета на земния просперитет.

Аз, Господ и Бог Исус Христос, отброявам онзи един час, в който звярът, на когото служите и когото обичате, ще издигне десетте си царе. Всички вие, които му се покланяте сега, ще му се поклоните и после. И понеже два пъти ръката Господна написа "М'не", то нека бъде за свидетелство против вас, че онова, което съм заповядал, непременно ще се сбъдне и закрепя, според както съм го изрекъл.

Аз, Господ и Бог Исус Христос, заповядвам на всичките Свои последователи:

Напуснете всяко място, което е лишено от Моето Помазание. Защото дните на такова място са преброени. Онзи, който остане да се храни с непомазано от Мен слово, самоволно определя мястото си сред поклонниците на последния Валтасар, чиито грехове и беззаконие са много по-големи от тези на първия Валтасар.

Аз, Господ и Бог Исус Христос, заповядвам на всичките Свои последователи:

Изхвърлете всяка книга, на която не свидетелства Маслото Ми, но има типичния за света дух на теология, философия и психология. Защото това е част от храната, част от виното, което се пие на пиршеството на Валтасар.

Аз, Господ и Бог Исус Христос, ви заповядвам да напуснете Вавилон сега, защото никой, освен Отец Ми, не знае кога ще настъпи краят на преброяването и началото на въздаянието. Онзи, който не направи това сега, ще изгуби възможността да го направи после.

Т'кел - царство, претеглено на Божиите везни и намерено за недостатъчно.

Царство, което завинаги е изгубило Моето Посвещение!

Аз, Господ и Бог Исус Христос, заявявам против всички тщеславни църкви, че пътищата на човека изглеждат прави в собствените му очи, но Отец Ми е, Който претегля духовете. И понеже в изминалото време бяхте претеглени и опитани във всичко, то заради поклоните на мнозина пред нозете на дявола, Аз вдигам от такива Хлябът на Посвещението и оттук нататък проповедите им и всичкото им свидетелстване ще бъде яйца на ехидна и лешояд, мед що звънти и кимвал що дрънка. Такива няма да намерят нито Манната Ми, нито Хлябът от Светилището, понеже банките станаха техните светилища и високоумието на сърцата им - техния хляб. Затова червеите от такъв хляб никога няма да липсват по трапезите на тщеславните пиршества и плесента на светския дух ще бъде вечната им паяжина. Понеже Хлябът, Който слиза от Небето, се яде даром, докато бълвочът и помията на тщеславието са сложени на везни. Затова с каквато мярка мерихте на Господ, с такава и Господ ви отмери. И понеже Ме сложихте на везни и Ме продавахте за сребърниците на Мамон, то затова и Аз ви сложих на везните като ви намерих недостатъчни. Ако бяхте давали даром, то даром щяхте да получите. Ето защо осъждението Ми ще тежи върху вас, понеже презряхте Любовта, която не търси своето си.

Аз, Господ и Бог Исус Христос, заповядвам на всичките Свои последователи:

Напуснете всяко място, където е отнет Хляба на Посвещението. Защото не е възможно за сърца, намерени за недостатъчни, да проповядват Моето Спасение. Не е възможно търговци с везни да имат Моя Образ. Затова към любящите любящ ще се явя, но към търговците - търговец ще бъда.

Аз, Господ и Бог Исус Христос, заповядвам на всичките Свои последователи:

Никога повече не правете греха да приемате Моето от везни срещу пари. Който приема от везни и срещу пари, слага сам себе си на везната, на която ще бъде претеглен и намерен недостатъчен. Търсете истинските Ми слуги, които дават даром, защото в такива положих Духа Си и сърцето Си.

Упарсин (П'рес) - разделено царство, от което е отнето Божието Освещение. Царство, лишено от Моята Кръв!

Аз, Господ и Бог Исус Христос, заявявам против всички тщеславни църкви, че вдигам Освещението Си от такива и за тях не остава вече жертва за грехове, понеже съгрешаваха и съгрешават самоволно. Затова ще извадя от властта на мерзостта, докарваща запустение, всичките Си верни, които чуват Гласа Ми, а останалите няма нито да каня, нито да изобличавам. Понеже, ако с Кръвта Ми над сърцата им не се покаяха, то колко по-малко ще се покаят без Кръвта Ми върху тях. Праведният нека и занапред бъде праведен и святият нека и занапред да бъде свят, и който е неправеден нека и занапред да бъде неправеден и нечистият нека и занапред да бъде нечист.

Аз, Господ и Бог Исус Христос, заповядвам на всичките Свои последователи:

Излезте изсред тщеславните, и отделете се. И не се допирайте до нечисто. И Отец Ми ще ви приеме и вие ще бъдете Негови синове и дъщери и Той ще бъде ваш Бог. Не се впрягайте заедно с тщеславните, защото какво общо да има между Мен и Мамон, и

между Моята Истина и теологията? Какво споразумение да има Небесният Ерусалим с Вавилон?

Бягайте отсрещ Вавилон, люде Мои, та да спасите всеки живота си! Бягайте отсрещ всичките шест бога на великата блудница и раздерете сърцата си, а не дрехите си, за да ги напълня с Моята изпепеляваща Любов!

Само така ще устоите до края! Само така ще възвеличите Силата на Моята Кръв! Колкото до псетата, чародеите, блудниците, убийците, идолопоклонниците и всеки, който обича лъжата и лъже, то от такива отдавна е отнето Божието Освещение.

М'не, М'не, Т'кел, Упарсин!

Помазанието, Посвещението и Освещението са трите стълби към Моето Небе и Моя Град. Вавилон не притежава тези стълби, защото Аз заявявам против него и неговите общества, които навсякъде в света са регистрирани като Мои. Но не светът, а Отец е Този, Който подпечатва с Духа Си Своите. Не светата регистрация, но Святият Дух свидетелства на Званите, Избраните и Верните.

И ако някой презре Словото Ми в тази книга, то го е направил, защото и Аз съм презрял такъв в сърцето Си. И ако някой изхвърли или изгори тази книга, то го е направил, защото и Аз съм заявил против него думите Си "М'не, М'не, Т'кел Упарсин"! И ако някой след прочита на тази книга тръгне отново по пътя на греха, то е, защото никога не е бил записван от Отец Ми в Книгата на Живота!

Ето, ида скоро! Блажени онези, които познават възклицанието на тръбите! Те всякога ще пребъдват в Светлината на Лицето Ми!

Амин и Амин!"